

Pomoc do tego okna dialogowego nie istnieje.

Właściwości witryny sieci Web - Arkusz właściwości witryny sieci Web

W tym arkuszu właściwości ustawia się parametry identyfikacji witryny sieci Web. Aby na tej karcie był dostępny adres IP witryny, najpierw należy skonfigurować ustawienie TCP/IP dla witryny korzystając z arkusza właściwości **Protokoły** po wybraniu opcji "Sieć" w Panelu sterowania aplikacją w systemie Windows NT. Nazwa hosta i adres IP są opcjonalne.

Identyfikacja witryny sieci Web

Opis

Jako nazwę serwera można wpisać dowolną nazwę. Nazwa ta jest wyświetlana w widoku drzewa programu Menedżer usług internetowych. Aby skonfigurować nazwy nagłówków hosta, należy kliknąć przycisk Zaawansowane.

Adres IP

Aby w tym polu był wyświetlany adres, należy go najpierw zdefiniować w Panelu sterowania do użycia na tym komputerze. Więcej informacji można znaleźć w dokumentacji systemu Windows NT. Jeśli nie zostanie przypisany określony adres IP, witryna ta będzie odpowiadać na wszystkie adresy IP przypisane do tego komputera, a nie przypisane do innych witryn, co sprawia, że witryna staje się domyślną witryną sieci Web.

Port TCP

Określa port, na którym jest wykonywana usługa. Portem domyślnym jest port 80. Port można zmienić na port TCP o dowolnym unikatowym numerze; jednak klienci muszą wiedzieć z góry, że powinni żądać tego numeru. W przeciwnym wypadku ich żądania nie uzyskają połączeń z serwerem. Numer portu jest wymagany i nie może być pusty.

Połączenia

Nieograniczone

Umożliwia ustanawianie nieograniczonej liczby równoczesnych połączeń z serwerem.

Ograniczone do

Opcję tę należy zaznaczyć, aby ograniczyć maksymalną liczbę równoczesnych połączeń z witryną. W oknie dialogowym należy wpisać maksymalną liczbę dopuszczalnych połączeń.

Limit czasu połączenia

Służy do ustawienia czasu, po którym serwer odłącza nieaktywnego użytkownika. Dzięki temu wszystkie połączenia są zamykane, nawet jeśli protokół HTTP tego nie zrobi.

Włącz rejestrowanie

Opcję tę należy wybrać, aby włączyć funkcje rejestrowania witryny sieci Web. Funkcje te służą do rejestrowania szczegółowych informacji na temat aktywności użytkowników i tworzenia dzienników w wybranym formacie. Z dzienników można się dowiedzieć, którzy użytkownicy łączyli się z witrynami sieci Web i jakich szukali informacji. Po włączeniu rejestrowania należy wybrać format na liście **Format aktywnego dziennika**. Do wyboru są następujące formaty:

Microsoft IIS Log Format

Ustalony format ASCII.

NCSA Common Log File Format

Popularny format National Center for Supercomputing Applications (NCSA); ustalony format ASCII.

W3C Extended Log File Format

Format ASCII, który można dostosować. Jest to wybór domyślny.

Rejestrowanie ODBC (Dostępne tylko w programie IIS)

Ustalony format zarejestrowany w bazie danych.

Domyślnym formatem jest W3C Extended Log File Format, z zaznaczonymi opcjami Godzina, Adres IP klienta, Metoda, Trzon URI i Stan HTTP. Aby uzyskać więcej informacji na temat formatu W3C Extended Log File Format, w arkuszu właściwości należy kliknąć przycisk **Właściwości**, a następnie przycisk **Pomoc**.

Aby skonfigurować kryterium, według którego mają być tworzone pliki dzienników (na przykład co tydzień lub według rozmiarów plików) albo skonfigurować właściwości rejestrowania W3C Extended lub ODBC, należy kliknąć przycisk **Właściwości**.

Dodaj/Edytuj mapowanie rozszerzenia aplikacji

Okno dialogowe **Dodaj/Edytuj mapowanie rozszerzenia aplikacji** jest przeznaczone do dodawania lub modyfikacji mapowania między rozszerzeniem nazwy pliku i programem lub interpreterem, który przetwarza te pliki.

W polu **Wykonywalne** należy wpisać nazwę pliku wykonywalnego (.exe lub .dll) albo wybrać przycisk **Przeglądaj**, aby wyszukać plik. Plik wykonywalny musi być umieszczony na lokalnym dysku twardym serwera sieci Web.

W polu **Metody wykluczania** należy wpisać nazwy wszelkich metod HTTP, które nie powinny być przepuszczone do aplikacji. Na przykład można zakazać użycia metod HTTP PUT lub DELETE. Nazwy metod należy oddzielać przecinkami (,).

Pole wyboru **Aparat skryptu** należy zaznaczyć chcąc uruchomić aplikację w katalogu, który nie ma uprawnień Wykonywania. Ustawienie to jest przeznaczone przede wszystkim do aplikacji opartych na skryptach takich jak ASP i IDC, które są mapowane do interpretera. Aby można było uruchomić aplikację mapowaną do skryptu, musi być zaznaczone pole wyboru dostępu **Skrypt** lub **Wykonywanie** dla katalogu, w którym umieszczona jest aplikacja. Aby umożliwić uruchamianie tylko aplikacji mapowanych do skryptów, należy zastosować dostęp typu **Skrypt**. Aby umożliwić uruchamianie zarówno aplikacji mapowanych do skryptów, jak i plików wykonywalnych (.exe i .dll), należy zastosować dostęp typu **Wykonywanie**.

Opcję **Sprawdź, czy plik istnieje** należy zaznaczyć, aby poinstruować serwer sieci Web, że ma weryfikować istnienie żądanych plików skryptów i upewnić się, że żądający użytkownik ma uprawnienia dostępu do tego pliku skryptu. Jeśli skrypt nie istnieje albo użytkownik nie ma uprawnienia dostępu, do przeglądarki wysyłany jest odpowiedni komunikat ostrzegawczy, a aparat skryptu nie jest wywoływany. Opcja ta jest przydatna do skryptów mapowanych do plików wykonywalnych innych niż CGI, takich jak interpreter Perl, który nie wysyła odpowiedzi CGI, jeśli skrypt nie jest dostępny. Ponieważ skrypt będzie otwierany dwukrotnie, raz przez serwer i raz przez aparat skryptu, korzystanie z tej opcji powoduje pewne obniżenie wydajności.

Właściwości filtru

Okno dialogowe **Właściwości filtru** należy wykorzystywać do dodawania filtrów ISAPI do właściwości głównych usługi sieci Web albo pojedynczej witryny sieci Web. Do wyszukania filtru na lokalnym dysku twardym lub w sieci można wykorzystać przycisk **Przełóżaj**. Filtr można opatrzyć znaczącą nazwą, która pomoże zapamiętać jego funkcję. Nazwy filtrów nie mogą zawierać przecinków.

Właściwości witryny sieci Web - Arkusz właściwości katalogu macierzystego

Arkusz właściwości **Katalogu macierzystego** jest przeznaczony do zmiany katalogu macierzystego witryny sieci Web lub do modyfikacji jego właściwości. Katalog macierzysty jest centralnym miejscem, w którym są umieszczone pliki publikowane w witrynie sieci Web. Domyślny katalog macierzysty o nazwie Wwwroot jest tworzony podczas instalacji usługi WWW. Lokalizację katalogu macierzystego można zmienić na jedną z następujących:

- Katalog umieszczony na tym komputerze.
- Katalog umieszczony na innym komputerze (udział sieciowy). Kiedy pojawi się żądanie, należy wpisać nazwę użytkownika i hasło wymagane w celu uzyskania dostępu do tego komputera. Aby zmienić nazwę użytkownika i hasło, należy kliknąć przycisk **Połącz jako**.
- Przekierowanie do adresu URL. Przeglądarki żądające zasobu pod oryginalnym adresem URL są automatycznie kierowane do adresu URL podanego w polu tekstowym **Przekieruj do** tak, aby mogły ponownie żądać tego zasobu.

W polu tekstowym należy wpisać ścieżkę do katalogu lub adresu docelowego URL. Składnia musi być zgodna z wybranym typem ścieżki:

Dla katalogu lokalnego należy stosować pełną ścieżkę; na przykład C:\Katalog\Buty. Zamiast wpisywać ścieżkę, aby wybrać katalog lokalny, można także kliknąć przycisk **Przełączaj**.

W przypadku udziału sieciowego należy stosować nazwę serwera i udziału zgodne ze standardem UNC (Universal Naming Convention); na przykład \\webserver\htmlfiles.

Dla przekierowanego adresu URL należy stosować prawidłowy adres docelowy URL. Aby mapować żądania do innej witryny sieci Web, należy używać pełnego adresu URL; na przykład http://serwertymcz. Aby mapować żądania do katalogu wirtualnego, należy używać ścieżki wirtualnej; na przykład /nowykatalog. W adresie docelowym URL można stosować zmienne przekierowania i symbole wieloznaczne, aby kontrolować, które części oryginalnego adresu URL są mapowane do adresu docelowego URL.

Uprawnienia dostępu

Właściwości **Uprawnienia dostępu** pojawiają się w czasie pracy z katalogiem lokalnym lub z udziałem sieciowym. Te pola wyboru należy wykorzystywać do określania dopuszczalnego typu dostępu do katalogu. Jeśli katalog znajduje się na dysku w systemie plików Windows NT (NTFS), ustawienia NTFS dla katalogu muszą być zgodne z tymi ustawieniami. Jeśli ustawienia się różnią, obowiązują ustawienia narzucające najostrzejsze ograniczenia. Na przykład, jeśli w arkuszu właściwości do katalogu zostanie przypisane uprawnienie "Zapis", lecz w systemie NTFS pewnej grupie użytkowników zostanie przyznane uprawnienie tylko "Odczyt", użytkownicy ci nie będą mogli zapisywać plików do katalogu, ponieważ uprawnienie "Odczyt" narzuca większe ograniczenia.

Odczyt Umożliwia klientom sieci Web czytanie lub pobieranie plików przechowywanych w katalogu macierzystym lub w katalogu wirtualnym. Jeśli klient wysłał żądanie pliku, który znajduje się w katalogu bez uprawnienia "Odczyt", serwer sieci Web zwraca błąd. Na ogół uprawnienie "Odczyt" należy przyznawać tylko katalogom zawierającym informacje przeznaczone do publikacji (na przykład pliki HTML). Uprawnienie "Odczyt" należy wyłączać dla katalogów zawierających aplikacje Common Gateway Interface (CGI) i biblioteki DLL Internet Server Application Program Interface (ISAPI), aby uniemożliwić klientom pobieranie plików aplikacji.

Zapis Umożliwia klientom sieci Web przekazywanie plików do dostępnego katalogu na serwerze lub zmianę zawartości pliku z uprawnieniem "Zapis". Zapisywać można tylko za pomocą przeglądarki obsługującej funkcję Put standardowego protokołu HTTP 1.1.

Kontrola zawartości

Właściwości **Kontroli zawartości** pojawiają się w czasie pracy z katalogiem lokalnym lub z udziałem sieciowym.

Rejestruj wizyty To pole wyboru jest przeznaczone do włączania rejestrowania w pliku dziennika wizyt w tym katalogu. Wizyty są rejestrowane tylko wtedy, kiedy dla tej witryny sieci Web włączone jest rejestrowanie. Rejestrowanie jest włączone domyślnie. Aby wyłączyć rejestrowanie, należy zaznaczyć witrynę sieci Web, kliknąć przycisk **Właściwości** na pasku narzędzi, zaznaczyć arkusz właściwości **Witryna sieci Web**, a następnie wyczyścić pole wyboru **Włącz rejestrowanie**.

Przeglądanie katalogów dopuszczalne To pole wyboru należy zaznaczyć, aby pokazać użytkownikowi listę hipertekstową plików i podkatalogów w tym katalogu wirtualnym, tak aby użytkownik mógł nawigować przez strukturę katalogu. Lista hipertekstowa katalogu jest generowana automatycznie i wysyłana do użytkownika, kiedy żądanie przeglądarki nie zawiera określonej nazwy pliku oraz kiedy w określonym katalogu nie ma dokumentu domyślnego. Ponieważ podczas przeglądania katalogu użytkownik widzi strukturę witryny sieci Web, z zasady należy tę opcję pozostawić wyłączoną.

Należy zauważyć, że katalogi wirtualne nie będą wyświetlane na listach katalogów. Aby uzyskać dostęp do katalogów wirtualnych, użytkownicy muszą znać alias katalogu wirtualnego i wpisać go do adresu URL albo kliknąć łącze na innej stronie.

Indeksuj ten katalog To pole wyboru należy zaznaczyć, aby poinstruować program Microsoft Index Server, że ten katalog ma być włączony do indeksu całego tekstu witryny sieci Web. Indeks całego tekstu umożliwia użytkownikom szybkie wyszukiwanie słów lub fraz w dokumentach dostępnych w witrynie sieci Web. Funkcja ta jest dostępna tylko w programie Windows NT Server.

FrontPage Web To pole wyboru należy zaznaczyć, aby utworzyć sieć FrontPage Web dla tej witryny sieci Web. Aby usunąć sieć FrontPage Web z witryny sieci Web, należy wyczyścić to pole wyboru.

Ustawienia aplikacji

Aplikacja jest definiowana jako wszystkie katalogi i pliki zawarte w katalogu zaznaczonym jako punkt początkowy aplikacji, aż do napotkania następnego punktu początkowego aplikacji. Jeśli katalog macierzysty witryny zostanie oznaczony jako punkt początkowy aplikacji, wówczas każdy katalog wirtualny i katalog fizyczny witryny może uczestniczyć w aplikacji. Aby ten katalog oznaczyć jako punkt początkowy aplikacji (i tym samym utworzyć aplikację), należy kliknąć przycisk **Utwórz**. Aby odłączyć ten katalog macierzysty od aplikacji, należy kliknąć przycisk **Usuń**.

Nazwę aplikacji należy wpisać w polu tekstowym **Nazwa**. Nazwa ta pojawi się w arkuszach właściwości dla wszystkich katalogów zawartych w granicach aplikacji. Aby dla aplikacji ustawić właściwości, należy kliknąć przycisk **Konfiguracja**.

Uruchamianie w oddzielnym obszarze pamięci (proces izolowany)

To pole wyboru należy zaznaczyć, aby uruchamiać aplikację w procesie oddzielnym od procesu serwera sieci Web. Uruchamianie aplikacji izolowanej chroni inne aplikacje, z samym serwerem sieci Web włącznie, przed skutkami nieudanego uruchomienia tej aplikacji.

Uprawnienia

Właściwości uprawnień aplikacji określają, czy aplikacje mogą być uruchamiane w tym katalogu.

Brak W tym katalogu nie można uruchamiać żadnych programów ani skryptów.

Skrypt Umożliwia uruchamianie w tym katalogu aplikacji, które są mapowane do aparatu skryptu bez potrzeby ustawiania uprawnień "Wykonywanie". Uprawnienia "Skrypt" należy używać do katalogów zawierających skrypty ASP, skrypty Internet Database Connector (IDC) lub inne skrypty. Uprawnienie "Skrypt" jest bezpieczniejsze niż uprawnienie "Wykonywanie", ponieważ można ograniczyć aplikacje, które mogą być uruchamiane w tym katalogu. Informacje o tym, jak z aplikacji uczynić aparat skryptu można znaleźć w arkuszu właściwości **Mapowania aplikacji**.

Wykonywanie Umożliwia uruchamianie w tym katalogu dowolnej aplikacji, włącznie z aplikacjami mapowanymi do aparatów skryptów i plikami binarnymi systemu Windows NT (pliki .dll i .exe).

Klient zostanie wysłany do

Właściwości te pojawiają się, kiedy zostanie zaznaczona opcja **Skierowania do adresu URL**.

Dokładnego adresu URL wprowadzonego powyżej Opcja ta powoduje przekierowanie katalogu wirtualnego do adresu docelowego URL bez dodawania jakichkolwiek innych części oryginalnego adresu URL. Opcji tej można używać do przekierowania całego katalogu wirtualnego do jednego pliku. Aby na przykład przekierować wszystkie żądania katalogu wirtualnego /skrypty do pliku Default.htm w katalogu macierzystym, należy wpisać **/Default.htm** w polu tekstowym **Przekieruj do** i zaznaczyć tę opcję.

Katalog poziom niższy od podanego Opcja ta powoduje przekierowanie katalogu nadrzędnego do katalogu podrzędnego. Aby na przykład przekierować katalog macierzysty (wyznaczony przez /) do

podkatalogu o nazwie /nowymacierzysty, należy wpisać /nowymacierzysty w polu tekstowym **Przekieruj do** i zaznaczyć tę opcję. Bez tej opcji serwer sieci Web będzie ciągle mapować katalog nadrzędny do niego samego.

Stałe przekierowanie do tego zasobu Opcja ta powoduje wysłanie do klienta następującego komunikatu: "Stałe przekierowanie 301". Przekierowania są traktowane tymczasowo i przeglądarka klienta odbiera następujący komunikat: "Przekierowanie tymczasowe 302". Niektóre przeglądarki mogą wykorzystywać komunikat: "Stałe przekierowanie 301" jako sygnał do trwałej zmiany adresu URL, takiego jak zakładka.

Zmienne przekierowania

Zmienne przekierowania są używane do przekazywania części oryginalnego adresu URL do adresu docelowego URL. Zmienną należy wstawić do pola tekstowego **Przekieruj do** wraz z adresem docelowym URL.

\$S Zmienna ta przekazuje odpowiedni sufiks żądanego adresu URL. Odpowiedni sufiks jest częścią oryginalnego adresu URL, który pozostaje po zastąpieniu przekierowanego adresu URL. Jeśli na przykład katalog /skrypty jest przekierowany do katalogu /noweskrypty, a oryginalne żądanie dotyczy pliku /skrypty/program.exe, wówczas sufiksem jest nazwa /program.exe. Serwer wykonuje tę zamianę sufiksu automatycznie; zmienna \$S jest używana jedynie w kombinacji z innymi zmiennymi.

\$P Zmienna ta przekazuje parametry w oryginalnym adresie URL. Jeśli na przykład oryginalny adres URL ma postać /skrypty/mójskrypt.asp?number=1, wówczas do adresu docelowego URL mapowany jest ciąg "number=1".

\$Q Zmienna ta przekazuje zarówno znak zapytania, jak i parametry z oryginalnego adresu URL. Jeśli na przykład oryginalny adres URL ma postać /skrypty/mójskrypt.asp?number=1, wówczas do adresu docelowego URL mapowany jest ciąg "?number=1".

\$V Zmienna ta przekazuje żądany adres URL bez nazwy serwera. Jeśli na przykład oryginalny adres URL ma postać //mójserwer/skrypty/mójskrypt.asp, wówczas do adresu docelowego URL mapowany jest ciąg "/skrypty/mójskrypt.asp".

\$0 do \$9 Zmienne te przekazują część żądanego adresu URL, która odpowiada wskazanemu symbolowi wieloznacznemu.

! Nie należy przekierowywać. Zmienna ta służy do uniemożliwienia przekierowania podkatalogu lub pojedynczego pliku w katalogu wirtualnym, który został przekierowany.

Symbol wieloznaczny przekierowania

Symbol wieloznaczny przekierowania służy do zastąpienia dowolnej liczby znaków w oryginalnym adresie URL. Symbol wieloznaczny (*) należy wstawiać bezpośrednio do pola tekstowego **Przekieruj do**. Adres docelowy URL powinien się zaczynać od gwiazdki i średnika. Pary symboli wieloznacznych i adresy docelowe URL należy oddzielać średnikiem. Aby na przykład przekierować wszystkie żądania pliku /skrypty/nazwapliku.stm do pojedynczego pliku o nazwie Default.stm oraz przekierować wszystkie żądania pliku /skrypty/nazwapliku.htm do pojedynczego pliku o nazwie Default.htm, w polu tekstowym **Przekieruj do** należy wpisać następujący adres dla katalogu wirtualnego / skrypty:

```
*;*.stm;/default.stm;* .htm;/default.htm
```

Używając symboli wieloznacznych należy koniecznie zaznaczyć opcję **Dokładnego adresu URL wprowadzonego powyżej**. Do przekierowanej ścieżki należy użyć adresu URL.

Ograniczenia dostępu IP

Właściwości te służą do umożliwiania lub uniemożliwiania dostępu określonych użytkowników do tej witryny sieci Web, katalogu lub pliku.

Domyślnie wszystkie komputery będą miały:

Udzielony dostęp Przycisk ten należy wybrać, aby wszystkim komputerom umożliwić dostęp do tego katalogu wirtualnego, z wyjątkiem komputerów określonych jako wyjątki. Na przykład można wykluczyć konkretnego użytkownika lub grupę odmawiając dostępu do serwera z pewnego adresu IP lub uniemożliwić dostęp do serwera z całej sieci, pozostawiając prawo dostępu wszystkim innym użytkownikom.

Odmówiony dostęp Przycisk ten należy wybrać, aby odmówić dostępu wszystkim użytkownikom zdalnym z wyjątkiem tych użytkowników, których adresom IP specjalnie udzielono dostępu. Zabezpieczenie adresu IP jest zapewne najbardziej przydatne w sieci Internet do wykluczenia każdego z wyjątkiem znanych użytkowników.

Oprócz wymienionych poniżej:

Aby udzielić lub odmówić dostępu określonemu komputerowi lub grupie komputerów:

- 1 Kliknij przycisk **Dodaj**. Jeśli zaznaczony jest przycisk **Udzielony dostęp**, pojawi się okno dialogowe **Odmów dostępu**. Jeśli zaznaczony jest przycisk **Odmówiony dostęp**, pojawi się okno dialogowe **Udziel dostępu**.
- 2 W polu **Adres IP** wpisz unikatowy, numeryczny adres sieci TCP/IP określonego komputera, któremu chcesz udzielić lub odmówić dostępu do swej witryny.
- 3 W polu **Maska podsieci** wpisz numer identyfikujący część sieci TCP/IP grupy komputerów, którym ma być udzielony lub odmówiony dostęp do witryny.
- 4 W polu **Domena** wpisz nazwę domeny sieci, której ma być udzielony lub odmówiony dostęp do tej witryny.

Właściwości witryny sieci Web - Arkusz właściwości katalogu wirtualnego

Ten arkusz właściwości jest przeznaczony do zmiany właściwości katalogu wirtualnego w witrynie sieci Web. Katalog wirtualny jest katalogiem, który nie jest fizycznie zawarty w katalogu macierzystym, lecz użytkownicy odwiedzający witrynę sieci Web mają wrażenie, że jest zawarty w tym katalogu. Aby dodać nowy katalog wirtualny do witryny sieci Web, należy kliknąć prawym przyciskiem myszy witrynę sieci Web, wybrać przycisk **Nowy**, a następnie kliknąć opcję **Katalog wirtualny**. Katalog wirtualny może być mapowany do dowolnego miejsca spośród następujących:

- Katalogu umieszczonego na tym komputerze.
- Katalogu umieszczonego na innym komputerze (udział sieciowy). Kiedy pojawi się żądanie, należy wpisać nazwę użytkownika i hasło wymagane do uzyskania dostępu do tego komputera. Aby zmienić nazwę użytkownika i hasło, należy kliknąć przycisk **Połącz jako**.
- Przekierowanie do adresu URL. Przeglądarki żądające zasobu pod oryginalnym adresem URL są automatycznie kierowane do adresu URL podanego w polu tekstowym **Przekieruj do** tak, że mogą ponownie żądać tego zasobu.

W polu tekstowym należy wpisać ścieżkę do katalogu lub adresu docelowego URL. Składnia musi być zgodna z wybranym typem ścieżki:

Dla katalogu lokalnego należy stosować pełną ścieżkę; na przykład C:\Katalog\Buty. Zamiast wpisywać ścieżkę, aby wybrać katalog lokalny, można także kliknąć przycisk **Przełączaj**.

W przypadku udziału sieciowego należy stosować nazwę serwera i udziału zgodne ze standardem UNC (Universal Naming Convention); na przykład \\Webserver\Htmlfiles.

Dla przekierowanego adresu URL należy stosować prawidłowy, adres docelowy URL. Aby mapować żądania do innej witryny sieci Web, należy używać pełnego adresu URL, na przykład http://serwertymcz. Aby mapować żądania do katalogu wirtualnego, należy używać ścieżki wirtualnej; na przykład /nowykatalog. W adresie docelowym URL można stosować zmienne przekierowania i symbole wieloznaczne, aby kontrolować, które części oryginalnego adresu URL są mapowane do adresu docelowego URL.

Uprawnienia dostępu

Właściwości **Uprawnienia dostępu** pojawiają się w czasie pracy z katalogiem lokalnym lub z udziałem sieciowym. Te pola wyboru należy wykorzystywać do określania dopuszczalnego typu dostępu do katalogu. Jeśli katalog znajduje się na dysku w systemie plików Windows NT (NTFS), ustawienia NTFS dla katalogu muszą być zgodne z tymi ustawieniami. Jeśli ustawienia się różnią, obowiązują ustawienia narzucające najostrzejsze ograniczenia. Na przykład, jeśli w arkuszu właściwości do katalogu zostanie przypisane uprawnienie "Zapis", lecz w systemie NTFS pewnej grupie użytkowników zostanie przyznane uprawnienie tylko "Odczyt", użytkownicy ci nie będą mogli zapisywać plików do katalogu, ponieważ uprawnienie "Odczyt" narzuca większe ograniczenia.

Odczyt Umożliwia klientom sieci Web czytanie lub pobieranie plików przechowywanych w katalogu macierzystym lub w katalogu wirtualnym. Jeśli klient wysłał żądanie pliku, który znajduje się w katalogu bez uprawnienia "Odczyt", serwer sieci Web zwraca błąd. Na ogół uprawnienie "Odczyt" należy przyznawać katalogom zawierającym informacje przeznaczone do publikacji (na przykład pliki HTML). Uprawnienie "Odczyt" należy wyłączać dla katalogów zawierających aplikacje Common Gateway Interface (CGI) i biblioteki DLL Internet Server Application Program Interface (ISAPI), aby uniemożliwić klientom pobieranie plików aplikacji.

Zapis Umożliwia klientom sieci Web przekazywanie plików do dostępnego katalogu na serwerze lub zmianę zawartości pliku z uprawnieniem "Zapis". Zapisywać można tylko za pomocą przeglądarki obsługującej funkcję Put standardowego protokołu HTTP 1.1.

Kontrola zawartości

Właściwości **Kontroli zawartości** pojawiają się w czasie pracy z katalogiem lokalnym lub z udziałem sieciowym.

Rejestruj wizyty To pole wyboru jest przeznaczone do włączania rejestrowania w pliku dziennika wizyt w tym katalogu. Wizyty są rejestrowane tylko wtedy, kiedy dla tej witryny sieci Web włączone jest rejestrowanie. Rejestrowanie jest włączone domyślnie. Aby wyłączyć rejestrowanie, należy zaznaczyć witrynę sieci Web, kliknąć przycisk **Właściwości** na pasku narzędzi, zaznaczyć arkusz właściwości **Witryna sieci Web**, a następnie wyczyścić pole wyboru **Włącz rejestrowanie**.

Przeglądanie katalogów dopuszczalne To pole wyboru należy zaznaczyć, aby pokazać użytkownikowi listę hipertekstową plików i podkatalogów w tym katalogu wirtualnym, tak aby użytkownik mógł nawigować przez strukturę katalogu. Lista hipertekstowa katalogu jest generowana automatycznie i wysyłana do użytkownika, kiedy żądanie przeglądarki nie zawiera określonej nazwy pliku oraz kiedy w określonym katalogu nie ma dokumentu domyślnego. Ponieważ podczas przeglądania katalogu użytkownik widzi strukturę witryny sieci Web, z zasady należy tę opcję pozostawić wyłączoną.

Należy zauważyć, że katalogi wirtualne nie będą wyświetlane na listach katalogów. Aby uzyskać dostęp do katalogów wirtualnych, użytkownicy muszą znać alias katalogu wirtualnego i wpisać go do adresu URL albo kliknąć łącze na innej stronie.

Indeksuj ten katalog To pole wyboru należy zaznaczyć, aby poinstruować program Microsoft Index Server, że ten katalog ma być włączony do indeksu całego tekstu witryny sieci Web. Indeks całego tekstu umożliwia użytkownikom szybkie wyszukiwanie słów lub fraz w dokumentach dostępnych w witrynie sieci Web. Funkcja ta jest dostępna tylko w programie Windows NT Server.

Ustawienia aplikacji

Aplikacja jest definiowana jako wszystkie katalogi i pliki zawarte w katalogu zaznaczonym jako punkt początkowy aplikacji, aż do napotkania następnego punktu początkowego aplikacji. Jeśli katalog wirtualny zostanie oznaczony jako punkt początkowy aplikacji, wówczas każdy katalog wirtualny i katalog fizyczny w tym katalogu wirtualnym może uczestniczyć w aplikacji. Aby ten katalog oznaczyć jako punkt początkowy aplikacji (i tym samym utworzyć aplikację), należy kliknąć przycisk **Utwórz**. Aby odłączyć ten katalog od aplikacji, należy kliknąć przycisk **Usuń**.

Nazwę aplikacji należy wpisać w polu tekstowym **Nazwa**. Nazwa ta pojawi się w arkuszach właściwości dla wszystkich katalogów zawartych w granicach aplikacji. Aby dla aplikacji ustawić właściwości, należy kliknąć przycisk **Konfiguracja**.

Uruchamianie w oddzielnym obszarze pamięci (proces izolowany)

To pole wyboru należy zaznaczyć, aby uruchamiać aplikację w procesie oddzielnym od procesu serwera sieci Web. Uruchamianie aplikacji izolowanej chroni inne aplikacje, z samym serwerem sieci Web włącznie, przed skutkami nieudanego uruchomienia lub zawieszenia tej aplikacji.

Uprawnienia

Właściwości uprawnień aplikacji określają, czy aplikacje mogą być uruchamiane w tym katalogu.

Brak W tym katalogu nie można uruchamiać żadnych programów ani skryptów.

Skrypt Umożliwia uruchamianie w tym katalogu aplikacji, które są mapowane do aparatu skryptu bez potrzeby ustawiania uprawnień "Wykonywanie". Uprawnienia "Skrypt" należy używać do katalogów zawierających skrypty ASP, skrypty Internet Database Connector (IDC) lub inne skrypty. Uprawnienie "Skrypt" jest bezpieczniejsze niż uprawnienie "Wykonywanie", ponieważ można ograniczyć aplikacje, które mogą być uruchamiane w tym katalogu. Informacje o tym, jak z aplikacji uczynić aparat skryptu można znaleźć w arkuszu właściwości **Mapowania aplikacji**.

Wykonywanie Umożliwia uruchamianie w tym katalogu dowolnej aplikacji, włącznie z aplikacjami mapowanymi do aparatów skryptów i plikami binarnymi systemu Windows NT (pliki .dll i .exe).

Klient zostanie wysłany do

Właściwości te pojawiają się, kiedy zostanie zaznaczona opcja **Skierowania do adresu URL**.

Dokładnego adresu URL wprowadzonego powyżej Opcja ta powoduje przekierowanie katalogu wirtualnego do adresu docelowego URL bez dodawania jakichkolwiek innych części oryginalnego adresu URL. Opcji tej można używać do przekierowania całego katalogu wirtualnego do jednego pliku. Aby na przykład przekierować wszystkie żądania katalogu wirtualnego /skrypty do pliku Default.htm w katalogu macierzystym, należy wpisać / **Default.htm** w polu tekstowym **Przekieruj do** i zaznaczyć tę opcję.

Katalog poziom niższy od podanego Opcja ta powoduje przekierowanie katalogu nadrzędnego do katalogu podrzędnego. Aby na przykład przekierować katalog macierzysty (zaznaczony przez /) do podkatalogu o nazwie /nowymacierzysty, należy wpisać /nowymacierzysty w polu tekstowym **Przekieruj do** i zaznaczyć tę opcję. Bez tej opcji serwer sieci Web będzie ciągle mapować katalog nadrzędny do niego samego.

Stałe przekierowanie do tego zasobu Opcja ta powoduje wysłanie do klienta następującego komunikatu:

"Stałe przekierowanie 301". Przekierowania są traktowane tymczasowo i przeglądarka klienta odbiera następujący komunikat: "Przekierowanie tymczasowe 302". Niektóre przeglądarki mogą wykorzystywać komunikat: "Stałe przekierowanie 301" jako sygnał do trwałej zmiany adresu URL, takiego jak zakładka.

Zmienne przekierowania

Zmienne przekierowania są używane do przekazywania części oryginalnego adresu URL do adresu docelowego URL. Zmienną należy wstawić do pola tekstowego **Przekieruj do** wraz z adresem docelowym URL.

\$S Zmienna ta przekazuje odpowiedni sufiks żądanego adresu URL. Odpowiedni sufiks jest częścią oryginalnego adresu URL, który pozostaje po zastąpieniu przekierowanego adresu URL. Jeśli na przykład katalog /skrypty jest przekierowany do katalogu /noweskrypty, a oryginalne żądanie dotyczy pliku /skrypty/program.exe, wówczas sufiksem jest nazwa /program.exe. Serwer wykonuje tę zamianę sufiksu automatycznie; zmienna \$S jest używana jedynie w kombinacji z innymi zmiennymi.

\$P Zmienna ta przekazuje parametry w oryginalnym adresie URL. Jeśli na przykład oryginalny adres URL ma postać /skrypty/mójskrypt.asp?number=1, wówczas do adresu docelowego URL mapowany jest ciąg "number=1".

\$Q Zmienna ta przekazuje zarówno znak zapytania, jak i parametry z oryginalnego adresu URL. Jeśli na przykład oryginalny adres URL ma postać /skrypty/mójskrypt.asp?number=1, wówczas do adresu docelowego URL mapowany jest ciąg "?number=1".

\$V Zmienna ta przekazuje żądany adres URL bez nazwy serwera. Jeśli na przykład oryginalny adres URL ma postać //myserver/scripts/myscript.asp, wówczas do adresu docelowego URL mapowany jest ciąg "/scripts/myscript.asp".

\$0 do \$9 Zmienne te przekazują część żądanego adresu URL, która odpowiada wskazanemu symbolowi wieloznacznemu.

! Nie należy przekierowywać. Zmienna ta służy do uniemożliwienia przekierowania podkatalogu lub pojedynczego pliku w katalogu wirtualnym, który został przekierowany.

Symbole wieloznaczne przekierowania

Symbole wieloznaczne przekierowania służą do zastąpienia dowolnej liczby znaków w oryginalnym adresie URL. Symbol wieloznaczny (*) należy wstawiać bezpośrednio do pola tekstowego **Przekieruj do**. Adres docelowy URL powinien się zaczynać od gwiazdki i średnika. Pary symboli wieloznacznych i adresy docelowe URL należy oddzielać średnikiem. Aby na przykład przekierować wszystkie żądania pliku /skrypty/nazwapliku.stm do pojedynczego pliku o nazwie Default.stm oraz przekierować wszystkie żądania pliku /skrypty/nazwapliku.htm do pojedynczego pliku o nazwie Default.htm, w polu tekstowym **Przekieruj do** należy wpisać następujący adres dla katalogu wirtualnego /skrypty:

,.stm;/default.stm;*.htm;/default.htm

Używając symboli wieloznacznych należy koniecznie zaznaczyć opcję **Dokładnego adresu URL wprowadzonego powyżej**. Do przekierowanej ścieżki należy użyć adresu URL.

Metody uwierzytelniania

Aby uniemożliwić nieupoważnionym użytkownikom ustanawianie połączeń sieci Web (HTTP) do zawartości z ograniczeniami, można skonfigurować serwer sieci Web w taki sposób, aby identyfikował lub *uwierzytelniał* użytkowników. Proces uwierzytelniania wymaga ustalenia, czy użytkownik ma ważne konto systemu Windows NT z odpowiednimi uprawnieniami systemu plików Windows NT (NTFS) do uzyskania dostępu do określonej witryny sieci Web, katalogu lub pliku.

Pozwalaj na połączenia anonimowe

Na ogół wszyscy użytkownicy usiłujący ustanowić połączenie sieci Web (HTTP) z serwerem sieci Web powinni się logować jako użytkownicy anonimowi. Kiedy użytkownik ustanawia połączenie anonimowe, serwer zaloguje użytkownika na koncie anonimowym lub gościnnym, które jest ważnym kontem użytkownika systemu Windows NT. Konto to ma ograniczenia zabezpieczające, które ograniczają typ zawartości witryny sieci Web, do której mogą mieć dostęp użytkownicy anonimowi.

Konto użytkownika systemu Windows NT należy ustawić tak, aby mogło być używane do wszystkich połączeń anonimowych. Konto to ma ograniczenia zabezpieczające, określone przez uprawnienia systemu plików Windows NT (NTFS), które ograniczają typ zawartości witryny sieci Web, do której mogą mieć dostęp użytkownicy anonimowi.

Serwer sieci Web tworzy domyślnie, a następnie używa konta IUSR_*nazwacomputera*. Podczas instalacji serwera sieci Web Instalator tworzy konto IUSR_*nazwacomputera* w programach Menedżer użytkowników Windows NT dla domen i Menedżer usług internetowych.

Do konta IUSR_*nazwacomputera* przypisywane są domyślnie uprawnienia użytkownika Logowanie lokalne. Uprawnienie to jest niezbędne, jeśli ma być udzielony dostęp anonimowy do witryny. Więcej informacji można znaleźć w dokumentacji zabezpieczenia serwera sieci Web.

Uwierzytelnienie podstawowe To pole wyboru należy zaznaczyć, aby włączyć metodę podstawowego uwierzytelniania serwera sieci Web, która jest szeroko stosowaną, standardową metodą identyfikacji użytkowników.

Serwer sieci Web będzie stosować metodę podstawowego uwierzytelniania tylko pod następującymi warunkami:

- Dostęp anonimowy wyłączony.
- Dostęp anonimowy odmówiony, ponieważ zostało ustawione uprawnienie systemu Windows NT, wymagające podawania przez użytkowników swych nazw i haseł systemu Windows NT przed ustanowieniem połączenia z zawartością z ograniczeniami.

Podczas procesu podstawowego uwierzytelniania przeglądarka sieci Web użytkownika będzie żądać od niego podania poprawnej nazwy użytkownika i hasła użytkownika konta Windows NT.

Ostrzeżenie

Proces podstawowego uwierzytelniania wymaga przesyłania nazw użytkowników i haseł przez sieć w postaci nie zaszyfrowanej. Uparty wandal komputerowy wyposażony w narzędzie monitorowania sieci może przechwytywać nazwy i hasła użytkowników.

Edytuj

Użytkownicy usiłujący ustanowić połączenia, gdy aktywna jest metoda podstawowego uwierzytelniania, muszą podawać swe nazwy oraz domenę logowania. Klikając ten przycisk można skonfigurować serwer sieci Web w taki sposób, aby dla użytkowników, którzy nie podali wyraźnie nazwy swej domeny, przyjmował domyślną domenę logowania, inną niż domena lokalna.

Wyzwanie/odpowieź Windows NT Kiedy to pole wyboru jest zaznaczone, włączone są metody uwierzytelniania Wyzwanie/odpowieź Windows NT serwera sieci Web. Program Microsoft Internet Explorer w wersji 2.0 lub nowszej jest jedyną przeglądarką sieci Web, która obsługuje obecnie tę metodę uwierzytelniania.

Po włączeniu serwer sieci Web będzie używać metody uwierzytelniania Wyzwanie/odpowieź Windows NT tylko pod następującymi warunkami:

- Dostęp anonimowy wyłączony.
- Dostęp anonimowy odmówiony, ponieważ zostało ustawione uprawnienie systemu Windows NT, wymagające

podawania przez użytkowników swych nazw i haseł systemu Windows NT przed ustanowieniem połączenia z zawartością z ograniczeniami.

Podczas procesu uwierzytelniania metodą Wyzwanie/odpowieź Windows NT serwer sieci Web bierze udział w wymianie informacji kryptograficznych z przeglądarką Internet Explorer użytkownika w sieci Web. Przeglądarka sieci Web użytkownika nie przesyła przez sieć rzeczywistego hasła konta systemu Windows NT.

Bezpieczna komunikacja

To okno dialogowe jest przeznaczone do ustanawiania szyfrowanych łącz warstwy SSL (Secure Sockets Layer) z gośćmi witryny sieci Web z wykorzystaniem przeglądarki sieci Web, która obsługuje bezpieczną komunikację (adresy URL zaczynające się od https://). Oznacza to, że wszystkie informacje, zarówno żądania, jak i odpowiedzi HTTP są całkowicie szyfrowane, włącznie z wszelkimi informacjami wymienianymi między użytkownikiem a serwerem sieci Web.

Bezpieczną komunikację należy stosować, aby chronić poufne informacje, takie jak numery kart kredytowych lub dane medyczne.

Menedżer kluczy

Aby móc użyć funkcji zabezpieczenia SSL serwera sieci Web, trzeba uzyskać ważny certyfikat serwera od cieszącej się powszechnym zaufaniem, niezależnej organizacji, nazywanej *urzędem certyfikacji*. Aby zażądać certyfikatu serwera od urzędu certyfikacji i utworzyć parę kluczy uwierzytelnienia SSL, należy kliknąć przycisk Menedżer kluczy.

Po otrzymaniu certyfikatu serwera można użyć Menedżera kluczy do instalacji certyfikatu serwera i przyłączenia go do pary kluczy uwierzytelnienia. Menedżera kluczy można także używać do zarządzania wieloma certyfikatami i do instalacji certyfikatów na serwerach zdalnych sieci Web.

Więcej informacji można znaleźć w dokumentacji zabezpieczenia serwera sieci Web.

Wymagaj bezpiecznego kanału przy dostępie do tego zasobu

Zaznaczenie tego pola wyboru powoduje żądanie ustanowienia szyfrowanego łącza komunikacyjnego dla przeglądarki sieci Web w celu połączenia się z tą witryną sieci Web, katalogiem lub plikiem.

Notka

Domyślna zdolność szyfrowania (przy wybranej opcji **Wymagaj bezpiecznego kanału** i wyczyszczonej opcji **Wymagaj szyfrowania 128-bitowego**) jest równa 40 bitów.

Uwierzytelnienie certyfikatu klienta

Po zaznaczeniu tego pola wyboru można skonfigurować serwer sieci Web do akceptowania, żądania lub odrzucania certyfikatów klientów jako sposobu ustanawiania połączenia z konkretnym plikiem lub katalogiem. Certyfikat klienta jest cyfrowym identyfikatorem wystawianym przez odpowiedzialną, niezależną organizację, nazywaną *urzędem certyfikacji*.

Nie akceptuj certyfikatów klienta

Użytkownicy logujący się na podstawie certyfikatu klienta, zamierzający uzyskać połączenie z zasobem pliku lub katalogu, dla którego to ustawienie jest włączone, uzyskają odmowę dostępu.

Akceptuj certyfikaty

Użytkownicy mogą uzyskać dostęp do pliku lub katalogu na podstawie certyfikatu klienta, lecz certyfikat nie jest wymagany.

Wymagaj certyfikatów klienta

Tylko użytkownicy logujący się na podstawie ważnego certyfikatu klienta mogą uzyskać połączenie z zasobem pliku lub katalogu, dla którego to ustawienie jest włączone. Użytkownicy bez ważnego certyfikatu klienta uzyskają odmowę dostępu.

Włącz mapowanie certyfikatów klienta

To pole wyboru należy zaznaczyć, aby skonfigurować serwer do uwierzytelniania użytkowników, którzy logują się na podstawie ważnego certyfikatu klienta. *Mapowanie* powoduje porównywanie informacji zawartych w certyfikacie klienta z informacjami konta systemu Windows NT. Jeśli informacje zawarte w certyfikacie są zgodne z informacjami konta, certyfikat klienta użytkownika będzie automatycznie mapowany do konkretnego konta użytkownika systemu Windows NT, co jest równoznaczne z uwierzytelnieniem użytkownika i udzieleniem mu prawa dostępu do zasobu z ograniczeniami.

Funkcję mapowania certyfikatu klienta można wykorzystać do następujących celów:

- Mapowanie certyfikatu pojedynczego klienta do konta systemu Windows NT.
- Mapowanie certyfikatów wielu klientów do konta systemu Windows NT na podstawie określonych informacji certyfikatu, takich jak nazwa organizacji użytkownika.

Aby wybrać i skonfigurować mapowanie, należy kliknąć przycisk **Edytuj**.

Udziel dostępu lub Odmów dostępu

Te okna dialogowe służą do wyświetlania list komputerów, którym ma być udzielony lub odmówiony dostęp do tego zasobu.

Pojedynczy komputer Przycisk ten należy wybrać, aby udzielić praw dostępu pojedynczemu komputerowi. W polu tekstowym **Adres IP** należy określić adres IP (Internet Protocol) komputera lub kliknąć przycisk **Wyszukiwanie DNS**, jeśli sieć obsługuje tę usługę. W polu tekstowym **Wprowadź nazwę DNS** należy wpisać nazwę domeny komputera.

Grupa komputerów Przycisk ten należy wybrać, aby udzielić praw dostępu grupie komputerów na podstawie ID sieci i/lub Maski podsieci. W polach tekstowych **ID sieci** i **Maska podsieci** należy wpisać identyfikator sieciowy i maskę podsieci.

Nazwa domeny Przycisk ten należy wybrać, aby dodać prawa dostępu domenie systemu Windows NT. W polu tekstowym **Nazwa domeny** należy wpisać nazwę domeny systemu Windows NT.

Notka

Podając adres IP lub nazwę domeny określa się, który komputer lub grupa komputerów będzie miała udzielony lub odmówiony dostęp. Chcąc domyślnie udzielić dostępu wszystkim użytkownikom, należy określić te komputery, które będą miały odmówiony dostęp. Chcąc domyślnie odmówić dostępu wszystkim użytkownikom, należy określić te komputery, które będą miały przyznany dostęp. Przed użyciem tej opcji należy w pełni zrozumieć istotę pracy w sieci TCP/IP, zasady adresowania IP i użycie masek podsieci.

Właściwości witryny sieci Web - Arkusz właściwości nagłówków HTTP

Właściwości nagłówków HTTP należy używać do ustawiania wartości zwracanych do przeglądarki w nagłówku strony HTML.

Włącz wygasanie zawartości

To pole wyboru należy zaznaczyć, aby włączyć wygasanie informacji. Dotyczy to materiału o określonym okresie ważności, takiego jak oferty specjalne lub zawiadomienia o zdarzeniach. Przeglądarka porównuje bieżącą datę z datą wygaśnięcia w celu ustalenia, czy przechowywana w buforze strona ma być wyświetlona czy też należy żądać od serwera strony zaktualizowanej.

Niestandardowe nagłówki

Właściwość ta służy do wysyłania niestandardowych nagłówków HTTP z serwera sieci Web do przeglądarki klienta. Na przykład można używać niestandardowego nagłówka HTTP, aby zezwolić przeglądarce klienta umieszczenie strony w buforze, lecz uniemożliwić umieszczenie strony w buforze serwerom usługi proxy. Niestandardowe nagłówki są opisane w metabazie. Aby serwer sieci Web wysyłał nagłówek, należy kliknąć przycisk **Dodaj**, a następnie wpisać nazwę i wartość nagłówka w oknie dialogowym **Dodaj niestandardowy nagłówek HTTP**. Aby wstrzymać wysyłanie nagłówka, należy kliknąć przycisk **Usuń**.

Klasyfikacja zawartości

Funkcje klasyfikacji zawartości serwera sieci Web można skonfigurować w taki sposób, aby osadzać opisowe etykiety w nagłówkach HTTP stron sieci Web. Niektóre przeglądarki sieci Web, takie jak Microsoft Internet Explorer w wersji 3.0 lub nowsze, mogą wykrywać te etykiety zawartości w celu ułatwienia rozpoznawania przez użytkowników potencjalnie niepożądanego zawartości sieci Web. Aby ustawić klasyfikację zawartości dla tej witryny sieci Web, katalogu lub pliku, należy kliknąć przycisk **Edytuj klasyfikacje**.

Mapowanie MIME

Przycisk **Typy plików** służy do konfigurowania mapowania Multipurpose Internet Mail Extensions (MIME). To mapowanie ustawia wiele typów plików, które są zwracane do przeglądarek przez usługę sieci Web. Zarejestrowane typy plików, które są zainstalowane domyślnie w systemie Windows NT są umieszczone na liście w oknie dialogowym **Typy plików**. Rozszerzenia typów plików i mapowania MIME dla wybranych typów plików są przedstawione na liście w polu **Szczegóły typów plików**.

Aby skonfigurować dodatkowe mapowania MIME, należy kliknąć przycisk **Nowy typ** w oknie dialogowym **Typy plików**. W oknie dialogowym **Typy plików** należy wpisać rozszerzenie, które jest skojarzone z plikiem w polu **Skojarzone rozszerzenie**. W polu **Typ zawartości (MIME)** należy wpisać typ MIME, a po nim rozszerzenie nazwy pliku w postaci `<typ mime> / <rozszerzenie nazwy pliku>`.

Aby usunąć mapowanie MIME, należy wybrać typ pliku w polu **Typy zarejestrowanych plików**, a następnie kliknąć przycisk **Usuń**.

Aby poddać edycji istniejące mapowania MIME, należy wybrać typ pliku w polu **Typy zarejestrowanych plików**, kliknąć przycisk **Edytuj** i zgodnie z potrzebami zmodyfikować zawartość pól **Skojarzone rozszerzenie** i **Typ zawartości (MIME)**.

Jeśli mapowanie MIME dla komputera zostanie ustawione na arkuszach właściwości głównych, witryny i katalogi sieci Web na komputerze będą korzystać z tych samych mapowań. Można zmodyfikować mapowanie MIME dla witryny lub katalogu sieci Web. Jedynymi wyświetlanymi wartościami są te, które zostały zmienione, a nie wszystkie wartości mapowań MIME. Jeśli następnie ponownie zostaną zastosowane właściwości główne, owe właściwości główne całkowicie zastąpią właściwości zmodyfikowane witryny lub katalogu sieci Web. Oznacza to, że właściwości nie są scalane.

Klasyfikacja zawartości - Arkusz właściwości usługi klasyfikacji

Domyślna klasyfikacja witryny sieci Web oparta na systemie Platform for Internet Content Selection (PICS) korzysta z systemu opracowanego przez instytut Recreational Software Advisory Council (RSAC), w którym zawartość klasyfikuje się na podstawie poziomu przemocy, nagości, seksu i nieprzyzwoitego języka. Aby uzyskać więcej informacji na temat usługi klasyfikacji RSAC, należy kliknąć przycisk **Więcej informacji**.

W polu **Rejestracja RSAC** należy kliknąć przycisk **Kwestionariusz klasyfikacji**, aby wypełnić kwestionariusz RSAC i otrzymać zalecaną klasyfikację zawartości dla konkretnej zawartości witryny sieci Web.

Notka

RSAC jest powszechnie znaną usługą klasyfikacji, która zyskała uznanie szerokich kręgów użytkowników sieci Web. Przed ustawieniem klasyfikacji zawartości (z wykorzystaniem domyślnego systemu klasyfikacji RSAC serwera sieci Web), należy uzyskać zalecaną klasyfikację zawartości z instytutu RSAC.

Ustawienia szyfrowania

To pole wyboru należy zaznaczyć, jeśli żąda się, aby przeglądarka w celu połączenia się z witryną sieci Web, katalogiem lub plikiem, miała możliwość 128-bitowego szyfrowania.

Ważne

Ze względu na ograniczenia eksportowe funkcja szyfrowania 128-bitowego jest dostępna tylko w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie. Informacje na temat rozszerzenia możliwości szyfrowania do 128 bitów, dostępnego z wykorzystaniem pakietu oprogramowania Windows NT Server North American Service Pack 2.0, można znaleźć w witrynie sieci Web obsługi programu Windows NT Server pod adresem <http://www.microsoft.com/NTServerSupport>.

Dodaj niestandardowy nagłówek HTTP

Należy wpisać nazwę i wartość niestandardowego nagłówka HTTP.

Właściwości witryny sieci Web - Arkusz właściwości Błędy niestandardowe

W arkuszu właściwości **Błędy niestandardowe** wyświetlana jest lista komunikatów zwracanych do przeglądarki w razie błędu HTTP. Administratorzy mają możliwość wykorzystania domyślnego zestawu komunikatów o błędach HTTP 1.1 lub mogą dostosować te komunikaty dając im własną treść. Na liście znajdują się kody błędów HTTP, a także typ wyjścia, który może być domyślnym błędem HTTP 1.1, plikiem lub adresem URL. Jeśli używany jest domyślny błąd HTTP 1.1, treść komunikatu o błędzie będzie widoczna w kolumnie **Treść** tablicy. Jeśli używany jest plik albo adres URL, wówczas w kolumnie **Treść** tablicy wyświetlana jest ścieżka do tego pliku lub adresu URL.

Domyślnie, przyjazne niestandardowe komunikaty o błędach (patrz poniżej) są wyświetlane w arkuszu właściwości **Błędy niestandardowe**. Aby niestandardowe komunikaty o błędach poddać edycji, należy kliknąć przycisk **Edytuj właściwości**. Spowoduje to wyświetlenie okna dialogowego **Właściwości mapowania błędów**, w którym można ustawić komunikat o błędzie dla domyślnego błędu HTTP 1.1, ustawić mapowanie błędu do pliku lub mapowanie błędu do adresu URL. Jeśli błąd niestandardowy jest edytowany w celu mapowania do pliku lub do adresu URL, chcąc później powrócić do domyślnego błędu HTTP 1.1, należy wybrać błąd niestandardowy i kliknąć przycisk **Ustaw domyślne**.

Notka

Jeśli typem wyjścia jest adres URL, adres ten musi istnieć na serwerze lokalnym.

Jeśli używane są statyczne pliki błędów niestandardowych (pliki HTML), należy zawsze używać opcji Plik. Jeśli przewiduje się opracowanie aplikacji (poprzez ISAPI lub ASP) do obsługi błędów, wówczas należy używać opcji URL. Należy jednak zdawać sobie sprawę, że stan błędu jest przekazywany do aplikacji w parametrach URL i na aplikacji spoczywa odpowiedzialność za ustawienie stanu nagłówka HTTP. W przeciwnym wypadku stan odpowiedzi HTTP będzie HTTP 1.1 200 OK.

Przyjazne niestandardowe komunikaty o błędach

Programy IIS i PWS mają swoje własne zestawy niestandardowych komunikatów o błędach, zapewniających bardziej opisowe lub "przyjazne" odpowiedzi, niż domyślne komunikaty o błędach HTTP 1.1, które są zwracane do przeglądarek klientów. Na przykład komunikat o błędzie HTTP 1.1 404, który domyślnie ma po prostu postać "Nie odnaleziono obiektu" jest rozszerzony do postaci "Serwer sieci Web nie może odnaleźć żądanego pliku/skryptu. Proszę sprawdzić adres URL, aby się upewnić, czy ścieżka jest poprawna. Jeśli problem będzie nadal występować, proszę skontaktować się z administratorem serwera." Te przyjazne, niestandardowe komunikaty o błędach są domyślnie ustawiane w programie Menedżer usług internetowych.

Aby skonfigurować przyjazne komunikaty o błędach:

Zaznacz domyślny komunikat o błędzie HTTP, który chcesz zmienić, kliknij przycisk **Edytuj właściwości**, wybierz opcję URL w polu **Typ komunikatu** i wpisz `/iisHelp/common/<nazwa pliku>`

Gdzie `<nazwa pliku>` jest nazwą pliku HTML zawierającego przyjazny komunikat o błędzie. Przyjazne komunikaty o błędach są instalowane domyślnie w następującym miejscu: `<litera dysku>:\WINNT\Help\common`. Nazwy plików są liczbami odpowiadającymi określonym błędom HTTP; na przykład 400.htm, 401-1.htm itd.

Notka

Niestandardowe komunikaty o błędach są wyświetlane na liście w arkuszu właściwości **Błędy niestandardowe** i lista ta jest traktowana jako pojedyncza właściwość. Kiedy na przykład zestaw niestandardowych komunikatów o błędach jest konfigurowany na poziomie witryny sieci Web, wszystkie katalogi na tym serwerze dziedziczą całą listę niestandardowych komunikatów o błędach. Oznacza to, że dwie listy niestandardowych komunikatów o błędach (dla serwera i dla katalogu) nie są scalane. Listę niestandardowych komunikatów o błędach można skonfigurować na poziomie witryny sieci Web, katalogu wirtualnego, katalogu i pliku.

Właściwości mapowania błędów

Aby poddać edycji niestandardowe komunikaty o błędach, na rozwijanej liście **Typ komunikatu** należy wybrać jedną z opcji **Domyślne**, **Plik** lub **URL**.

Aby do przeglądarki klienta zwracać domyślny komunikat o błędzie HTTP 1.1, należy wybrać opcję **Domyślne** i kliknąć przycisk **OK**.

Aby mapować niestandardowe komunikaty o błędach do pliku, należy wybrać opcję **Plik**, wprowadzić ścieżkę do pliku, a następnie kliknąć przycisk **OK**. Aby wyszukać plik na dysku lokalnym, należy kliknąć przycisk **Przełóżaj**.

Aby mapować niestandardowy komunikat o błędzie do adresu URL, należy wybrać opcję **URL** i wprowadzić ścieżkę do adresu URL rozpoczynającą się nazwą katalogu wirtualnego, a następnie kliknąć przycisk **OK**. Na przykład `/virdir1/errors/404.htm`.

Notka

Jeśli typem wyjścia jest adres URL, ten adres URL musi istnieć na serwerze lokalnym.

Właściwości katalogu - Arkusz właściwości katalogu

Ten arkusz właściwości jest przeznaczony do zmiany właściwości katalogu fizycznego w witrynie sieci Web. Katalog fizyczny w witrynie sieci Web jest po prostu katalogiem, któremu nie został przypisany określony adres URL. Katalogi fizyczne są umieszczone w katalogu macierzystym lub w katalogu wirtualnym. Korzystając z programu Windows NT Explorer do dodania nowego katalogu lub zmiany nazwy katalogu, używa się tego arkusza właściwości do ustawiania właściwości, które określają sposób odpowiedzi serwera sieci Web na żądania plików w tym katalogu. Katalog fizyczny może zwracać zawartość z:

- Tego katalogu.
- Przekierowania do adresu URL. Przeglądarki żądające zasobu pod oryginalnym adresem URL są automatycznie kierowane do adresu URL podanego w polu tekstowym **Przekieruj do** tak, aby mogły ponownie żądać tego zasobu.

Ścieżka

Wskazuje położenie katalogu.

Przekieruj do

Należy wpisać prawidłowy adres docelowy URL. Aby mapować żądania do innej witryny sieci Web, należy używać pełnego adresu URL; na przykład `http://serwertymcz.` Aby mapować żądania do katalogu wirtualnego, należy używać ścieżki wirtualnej; na przykład `/nowykatalog.` W adresie docelowym URL można stosować zmienne przekierowania i symbole wieloznaczne, aby kontrolować, które części oryginalnego adresu URL są mapowane do adresu docelowego URL.

Uprawnienia dostępu

Właściwości **Uprawnienia dostępu** pojawiają się w czasie pracy z katalogiem lokalnym, a nie z przekierowanym adresem URL. Te pola wyboru należy wykorzystywać do określania dopuszczalnego typu dostępu do katalogu. Jeśli katalog znajduje się na dysku w systemie plików Windows NT (NTFS), ustawienia NTFS dla katalogu muszą być zgodne z tymi ustawieniami. Jeśli ustawienia się różnią, obowiązują ustawienia narzucające najostrejsze ograniczenia. Na przykład, jeśli w arkuszu właściwości do katalogu zostanie przypisane uprawnienie "Zapis", lecz w systemie NTFS pewnej grupie użytkowników zostanie przyznane uprawnienie tylko "Odczyt", użytkownicy ci nie będą mogli zapisywać plików do katalogu, ponieważ uprawnienie "Odczyt" narzuca większe ograniczenia.

Odczyt Umożliwia klientom sieci Web czytanie lub pobieranie plików przechowywanych w katalogu. Jeśli klient wysłał żądanie pliku, który znajduje się w katalogu bez uprawnienia "Odczyt", serwer sieci Web zwraca błąd. Na ogół uprawnienie "Odczyt" należy przyznawać tylko katalogom zawierającym informacje przeznaczone do publikacji (na przykład pliki HTML). Uprawnienie "Odczyt" należy wyłączać dla katalogów zawierających aplikacje Common Gateway Interface (CGI) i biblioteki DLL Internet Server Application Program Interface (ISAPI), aby uniemożliwić klientom pobieranie plików aplikacji.

Zapis Umożliwia klientom sieci Web przekazywanie plików do dostępnego katalogu na serwerze lub zmianę zawartości pliku z uprawnieniem "Zapis". Zapisywać można tylko za pomocą przeglądarki obsługującej funkcję Put standardowego protokołu HTTP 1.1.

Kontrola zawartości

Właściwości **Kontroli zawartości** pojawiają się w czasie pracy z katalogiem lokalnym, a nie z przekierowanym adresem URL.

Rejestruj wizyty To pole wyboru jest przeznaczone do włączania rejestrowania w pliku dziennika wizyt w tym katalogu. Wizyty są rejestrowane tylko wtedy, kiedy dla tej witryny sieci Web włączone jest rejestrowanie. Rejestrowanie jest włączone domyślnie. Aby wyłączyć rejestrowanie, należy zaznaczyć witrynę sieci Web, otworzyć jej arkusze właściwości, kliknąć kartę **Witryna sieci Web**, a następnie wyczyścić pole wyboru **Włącz rejestrowanie**.

Przeglądanie katalogów To pole wyboru należy zaznaczyć, aby pokazać użytkownikowi listę hipertekstową plików i podkatalogów w tym katalogu wirtualnym, tak aby użytkownik mógł nawigować przez strukturę katalogu. Lista hipertekstowa katalogu jest generowana automatycznie i wysyłana do użytkownika, kiedy żądanie przeglądarki nie zawiera określonej nazwy pliku oraz kiedy w określonym katalogu nie ma dokumentu domyślnego. Ponieważ podczas przeglądania katalogu użytkownik widzi strukturę witryny sieci Web, z zasady

należy tę opcję pozostawić wyłączoną.

Należy zauważyć, że katalogi wirtualne nie będą wyświetlane na listach katalogów. Aby uzyskać dostęp do katalogów wirtualnych, użytkownicy muszą znać alias katalogu wirtualnego i wpisać go do adresu URL albo kliknąć łącze na innej stronie.

Ważne

Serwer sieci Web będzie wyświetlać komunikat o błędzie "dostęp zabroniony" w przeglądarce sieci Web użytkownika, jeśli użytkownik usiłuje uzyskać dostęp do pliku lub katalogu, dla którego zostały wyłączone obie następujące funkcje:

- Przeglądanie katalogów.
- Dokument domyślny wykorzystywany przez przeglądarkę sieci Web użytkownika, kiedy żądanie przeglądarki nie zawiera określonej nazwy HTML.

Indeksuj ten katalog To pole wyboru należy zaznaczyć, aby poinstruować program Microsoft Index Server, że ten katalog ma być włączony do indeksu całego tekstu witryny sieci Web. Indeks całego tekstu umożliwia użytkownikom szybkie wyszukiwanie słów lub fraz w dokumentach dostępnych w witrynie sieci Web. Funkcja ta jest dostępna tylko w programie Windows NT Server.

Klient zostanie wysłany do

Właściwości te pojawiają się, kiedy zostanie zaznaczona opcja **Skierowania do adresu URL**.

Dokładnego adresu URL wprowadzonego powyżej Opcja ta powoduje przekierowanie katalogu wirtualnego do adresu docelowego URL bez dodawania jakichkolwiek innych części oryginalnego adresu URL. Opcji tej można używać do przekierowania całego katalogu wirtualnego do jednego pliku. Aby na przykład przekierować wszystkie żądania katalogu /skrypty do pliku Default.htm w katalogu macierzystym, należy wpisać **/Default.htm** w polu tekstowym **Przekieruj do** i zaznaczyć tę opcję.

Katalog poziom niższy od podanego Opcja ta powoduje przekierowanie katalogu nadrzędnego do katalogu podrzędnego. Aby na przykład przekierować katalog macierzysty (wyznaczony przez /) do podkatalogu o nazwie /nowymacierzysty, należy wpisać /nowymacierzysty w polu tekstowym **Przekieruj do** i zaznaczyć tę opcję. Bez tej opcji serwer sieci Web będzie ciągle mapować katalog nadrzędny do niego samego.

Stałe przekierowanie do tego zasobu Opcja ta powoduje wysłanie do klienta następującego komunikatu: "Stałe przekierowanie 301". Przekierowania są traktowane tymczasowo i przeglądarka klienta odbiera następujący komunikat: "Przekierowanie tymczasowe 302". Niektóre przeglądarki mogą wykorzystywać komunikat: "Stałe przekierowanie 301" jako sygnał do trwałej zmiany adresu URL, takiego jak zakładka.

Zmienne przekierowania

Zmienne przekierowania są używane do przekazywania części oryginalnego adresu URL do adresu docelowego URL. Zmienną należy wstawić do pola tekstowego **Przekieruj do** wraz z adresem docelowym URL.

\$S Zmienna ta przekazuje odpowiedni sufiks żądanego adresu URL. Odpowiedni sufiks jest częścią oryginalnego adresu URL, który pozostaje po zastąpieniu przekierowanego adresu URL. Jeśli na przykład katalog /skrypty jest przekierowany do katalogu /noweskrypty, a oryginalne żądanie dotyczy pliku /skrypty/program.exe, wówczas sufiksem jest nazwa /program.exe. Serwer wykonuje tę zamianę sufiksu automatycznie; zmienna \$S jest używana jedynie w kombinacji z innymi zmiennymi.

\$P Zmienna ta przekazuje parametry w oryginalnym adresie URL. Jeśli na przykład oryginalny adres URL ma postać /skrypty/mójskrypt.asp?number=1, wówczas do adresu docelowego URL mapowany jest ciąg "number=1".

\$Q Zmienna ta przekazuje zarówno znak zapytania, jak i parametry z oryginalnego adresu URL. Jeśli na przykład oryginalny adres URL ma postać /skrypty/mójskrypt.asp?number=1, wówczas do adresu docelowego URL mapowany jest ciąg "?number=1".

\$V Zmienna ta przekazuje żądany adres URL bez nazwy serwera. Jeśli na przykład oryginalny adres URL ma postać //mójserwer/skrypty/mójskrypt.asp, wówczas do adresu docelowego URL mapowany jest ciąg "/skrypty/mójskrypt.asp".

\$0 do \$9 Zmienne te przekazują część żądanego adresu URL, która odpowiada wskazanemu symbolowi wieloznacznemu.

! Nie należy przekierowywać. Zmienna ta służy do uniemożliwienia przekierowania podkatalogu lub pojedynczego pliku w katalogu wirtualnym, który został przekierowany.

Symbole wieloznaczne przekierowania

Symbole wieloznaczne przekierowania służą do zastąpienia dowolnej liczby znaków w oryginalnym adresie URL. Symbol wieloznaczny (*) należy wstawiać bezpośrednio do pola tekstowego **Przekieruj do**. Adres docelowy URL powinien się zaczynać od gwiazdki i średnika. Pary symboli wieloznacznych i adresy docelowe URL należy oddzielać średnikiem. Aby na przykład przekierować wszystkie żądania pliku /skrypty/*nazwapliku*.stm do pojedynczego pliku o nazwie Default.stm oraz przekierować wszystkie żądania pliku /skrypty/ *nazwapliku*.htm do pojedynczego pliku o nazwie Default.htm, w polu tekstowym **Przekieruj do** należy wpisać następujący adres dla katalogu /skrypty:

```
*;*stm;/default.stm;*htm;/default.htm
```

Używając symboli wieloznacznych należy koniecznie zaznaczyć opcję **Dokładnego adresu URL wprowadzonego powyżej**. Do przekierowanej ścieżki należy użyć adresu URL.

Ustawienia aplikacji

Aplikacja jest definiowana jako wszystkie katalogi i pliki zawarte w katalogu zaznaczonym jako punkt początkowy aplikacji, aż do napotkania następnego punktu początkowego aplikacji. Jeśli ten katalog zostanie oznaczony jako punkt początkowy aplikacji, wówczas każdy katalog wirtualny i katalog fizyczny zawarty w tym katalogu w witrynie sieci Web może uczestniczyć w aplikacji. Aby ten katalog oznaczyć jako punkt początkowy aplikacji (i tym samym utworzyć aplikację), należy kliknąć przycisk **Utwórz**. Aby odłączyć ten katalog od aplikacji, należy kliknąć przycisk **Usuń**.

Nazwę aplikacji należy wpisać w polu tekstowym **Nazwa**. Nazwa ta pojawi się w arkuszach właściwości dla wszystkich katalogów zawartych w granicach aplikacji. Aby dla aplikacji ustawić właściwości, należy kliknąć przycisk **Konfiguracja**.

Uruchamiaj w oddzielnym obszarze pamięci (proces izolowany)

To pole wyboru należy zaznaczyć, aby uruchamiać aplikację w procesie oddzielnym od procesu serwera sieci Web. Uruchamianie aplikacji izolowanej chroni inne aplikacje, z samym serwerem sieci Web włącznie, przed skutkami nieudanego uruchomienia tej aplikacji.

Uprawnienia

Właściwości uprawnień aplikacji określają, czy aplikacje mogą być uruchamiane w tym katalogu.

Brak W tym katalogu nie można uruchamiać żadnych programów ani skryptów.

Skrypt Umożliwia uruchamianie w tym katalogu aplikacji, które są mapowane do aparatu skryptu bez potrzeby ustawiania uprawnień "Wykonywanie". Uprawnienia "Skrypt" należy używać do katalogów zawierających skrypty ASP, skrypty Internet Database Connector (IDC) lub inne skrypty. Uprawnienie "Skrypt" jest bezpieczniejsze niż uprawnienie "Wykonywanie", ponieważ można ograniczyć aplikacje, które mogą być uruchamiane w tym katalogu. Informacje o tym, jak z aplikacji uczynić aparat skryptu można znaleźć w arkuszu właściwości **Mapowania aplikacji**.

Wykonywanie Umożliwia uruchamianie w tym katalogu dowolnej aplikacji, włącznie z aplikacjami mapowanymi do aparatów skryptów i plikami binarnymi systemu Windows NT (pliki .dll i .exe).

Właściwości plików - Arkusz właściwości plików

Ten arkusz właściwości jest przeznaczony do ustawiania właściwości dla pliku w witrynie sieci Web. Kiedy przeglądarka żąda tego pliku, serwer sieci Web może zwrócić jeden z następujących elementów:

- Wyznaczony plik.
- Przekierowanie do adresu URL. Przeglądarki żądające zasobu pod oryginalnym adresem URL są automatycznie kierowane do adresu docelowego URL podanego w polu tekstowym **Przekieruj do** tak, aby mogły ponownie żądać tego zasobu.

Ścieżka

Wskazuje położenie katalogu.

Przekieruj do

Należy wpisać prawidłowy adres docelowy URL. Aby mapować żądania do innej witryny sieci Web, należy używać pełnego adresu URL; na przykład `http://serwertymcz`. Aby mapować żądania do katalogu wirtualnego, należy używać ścieżki wirtualnej; na przykład `/nowykatalog`. W adresie docelowym URL można stosować zmienne przekierowania i symbole wieloznaczne, aby kontrolować, które części oryginalnego adresu URL są mapowane do adresu docelowego URL.

Uprawnienia dostępu

Właściwości **Uprawnienia dostępu** pojawiają się w czasie pracy z plikiem, a nie z przekierowanym adresem URL. Te pola wyboru należy wykorzystywać do określania dopuszczalnego typu dostępu do pliku. Jeśli plik znajduje się na dysku w systemie plików Windows NT (NTFS), ustawienia NTFS dla pliku muszą być zgodne z tymi ustawieniami. Jeśli ustawienia się różnią, obowiązują ustawienia narzucające najostrożniejsze ograniczenia. Na przykład, jeśli w arkuszu właściwości do pliku zostanie przypisane uprawnienie "Zapis", lecz w systemie NTFS pewnej grupie użytkowników zostanie przyznane uprawnienie tylko "Odczyt", użytkownicy ci nie będą mogli zapisywać w tym pliku, ponieważ uprawnienie "Odczyt" narzuca większe ograniczenia.

Odczyt Umożliwia klientom sieci Web czytanie lub pobieranie tego pliku. Jeśli klient wysłał żądanie pliku, który nie ma uprawnienia "Odczyt", serwer sieci Web zwraca błąd. Na ogół uprawnienie "Odczyt" należy przyznawać tylko plikom zawierającym informacje przeznaczone do publikacji (na przykład pliki HTML). Uprawnienie "Odczyt" należy wyłączać dla plików aplikacji, aby uniemożliwić klientom pobieranie tych plików.

Zapis Umożliwia klientom sieci Web przekazywanie plików do dostępnego katalogu na serwerze lub zmianę zawartości pliku z uprawnieniem "Zapis". Zapisywać można tylko za pomocą przeglądarki obsługującej funkcję Put standardowego protokołu HTTP 1.1.

Kontrola zawartości

Właściwości **Kontroli zawartości** pojawiają się w czasie pracy z plikiem, a nie z przekierowanym adresem URL.

Rejestruj wizyty To pole wyboru jest przeznaczone do włączania rejestrowania w pliku dziennika żądań pliku. Żądania są rejestrowane tylko wtedy, kiedy dla tej witryny sieci Web włączone jest rejestrowanie. Rejestrowanie jest włączone domyślnie. Aby wyłączyć rejestrowanie, należy zaznaczyć witrynę sieci Web, otworzyć jej arkusze właściwości, kliknąć kartę **Witryna sieci Web**, a następnie wyczyścić pole wyboru **Włącz rejestrowanie**.

Wybierz konto użytkownika systemu Windows NT

To okno dialogowe jest przeznaczone do udzielania przywilejów administracyjnych do tej witryny sieci Web użytkownikom i grupom użytkowników systemu Windows NT.

Wyświetl nazwy z

W tym polu listy wybierz domenę systemu Windows NT zawierającą użytkownika lub grupę, którą chcesz dodać, zawierającą nazwę komputera, którym administrujesz.

Nazwy

Należy wybrać użytkownika lub grupę, która ma być dodana, a następnie kliknąć przycisk **Dodaj**, aby dodać tego użytkownika lub grupę. Jeśli została zaznaczona grupa, można kliknąć przycisk **Członkowie**, aby wyświetlić listę członków grupy. Aby wyszukać użytkownika lub grupę według domeny, należy kliknąć przycisk **Wyszukaj**.

Dodaj nazwy

W tym oknie dialogowym wyświetlane są nazwy użytkowników i grup dodanych w oknie dialogowym **Nazwy**. Aby potwierdzić, że są to użytkownicy i grupy, które mają być dodane, należy kliknąć przycisk **OK**.

Poświadczenia zabezpieczeń katalogu sieciowego

To okno dialogowe jest wyświetlane tylko wtedy, kiedy jest określony katalog sieciowy. Należy wprowadzić nazwę i hasło użytkownika, który ma uprawnienia do korzystania z katalogu sieciowego.

Ważne

Jeśli określana jest nazwa i hasło użytkownika w celu połączenia się z dyskiem sieciowym, przy każdym dostępie serwera sieci Web do tego katalogu będzie używana ta nazwa i hasło użytkownika. Należy starannie wybrać użytkownika, aby zapobiec możliwym naruszeniom zabezpieczeń.

Menedżer usług internetowych - Ostrzeżenie uwierzytelnienia podstawowego

Kiedy serwer sieci Web uwierzytelnia użytkownika za pomocą metody podstawowego uwierzytelniania, przeglądarka sieci Web użytkownika przesyła nazwy i hasła użytkowników systemu Windows NT przez sieć bez szyfrowania.

Na serwerze sieci Web można włączyć funkcję szyfrowania SSL (Secure Socket's Layer), aby zabezpieczyć informacje o koncie poddane uwierzytelnieniu podstawowemu. Jednak aby móc włączyć funkcję zabezpieczenia SSL, należy najpierw zainstalować certyfikat serwera. Więcej informacji można znaleźć w dokumentacji zabezpieczenia serwera sieci Web.

Członkostwo grupy globalnej

Wyświetla listę kont użytkowników, którzy są członkami zaznaczonej grupy globalnej.

Członkowie grupy globalnej

Wyświetla listę członków zaznaczonej grupy globalnej.

Dodaj

Powoduje dodanie kont użytkowników lub grup globalnych wybranych w polu **Członkowie** w oknie dialogowym **Członkostwo grupy lokalnej** do pola **Dodaj nazwę** w oknie dialogowym **Dodaj użytkowników i grupy**.

Członkostwo grupy lokalnej

Wyświetla listę kont użytkowników i grup globalnych, które są członkami zaznaczonej grupy lokalnej.

Członkowie grupy lokalnej

Wyświetla listę członków zaznaczonej grupy lokalnej.

Dodaj

Powoduje dodanie kont użytkowników lub grup globalnych wybranych w polu **Członkowie** w oknie dialogowym **Członkostwo grupy lokalnej** do pola **Dodaj nazwę** w oknie dialogowym **Dodaj użytkowników i grupy**.

Członkowie

Wyświetla listę członków wybranej grupy globalnej (która sama jest członkiem tej grupy lokalnej).

Ogólne

Edytor reguł z symbolami wieloznacznymi jest przeznaczony do tworzenia niestandardowych reguł mapowania certyfikatów klientów do kont użytkowników systemu Windows NT. Reguły z symbolami wieloznacznymi można używać do dopasowywania wystawców certyfikatów klientów do listy zaufanych urzędów certyfikacji. Można je także stosować do sprawdzania określonych informacji zawartych w certyfikatach klientów, takich jak nazwa firmy lub lokalizacja wystawcy, przez tworzenie reguł definiowanych z użyciem niestandardowych kryteriów zgodności. Podczas tworzenia kryteriów zgodności można używać symboli wieloznacznymi do częściowego określenia tekstu kryterium.

Włącz regułę z symbolami wieloznacznymi

Aby włączyć regułę z symbolami wieloznacznymi, należy zaznaczyć to pole wyboru.

Dopasuj przy wszystkich wystawcach certyfikatów, którym ufam

Opcję tę należy zaznaczyć, aby porównać urząd wystawiający certyfikaty z listą godnych zaufania urzędów certyfikacji.

Dopasuj przy wybranych wystawcach certyfikatów

Opcję tę należy zaznaczyć, aby porównać urząd wystawiający certyfikat klienta z grupą specjalnych urzędów certyfikacji wybranych z listy godnych zaufania wystawców certyfikatów.

Wybierz, przycisk

Przycisk ten należy kliknąć, aby wybrać określonych wystawców z listy godnych zaufania wystawców certyfikatów znajdujących się na serwerze sieci Web.

Mapowanie kont - podstawowe

Można uwierzytelniać użytkowników, którzy logują się na podstawie certyfikatów klienta tworząc mapowanie *jeden-do-jednego* wiążące treść certyfikatu klienta z kontem użytkownika systemu Windows NT. Aby mapować wiele certyfikatów do jednego konta, należy zdefiniować mapowanie jeden-do-jednego dla każdego certyfikatu klienta.

Mapowanie jeden-do-jednego wymaga posiadania dostępu do tekstowej kopii (ASCII) certyfikatu klienta użytkownika. Ponieważ nie zawsze jest to możliwe ani wykonalne, może być koniecznym wykorzystanie środowiska Active Server Pages do utworzenia skryptu do wydobywania informacji certyfikatu klienta z nagłówka żądania HTTP użytkownika. Więcej informacji można znaleźć w dokumentacji środowiska Active Server Pages.

Edytuj element reguły

Certyfikaty klienta mogą zawierać informacje identyfikacyjne, takie jak nazwy firm, lokalizacje lub adresy e-mail, sformatowane w postaci *pól* i *pól podrzędnych*. Serwer sieci Web może sprawdzać te informacje identyfikacyjne w celu utworzenia mapowania konta systemu Windows NT.

Korzystając z edytora elementów reguł można zdefiniować reguły tworzące mapowanie, jeśli zaledwie pojedyncze pole podrzędne, a niekoniecznie cały certyfikat, spełnia kryteria akceptacji. Oznacza to, że nie ma potrzeby jawnie mapować certyfikatu klienta każdego użytkownika, a dzięki temu nie ma potrzeby wymagania, aby plik certyfikatu użytkownika definiował mapowanie, tak jak to jest w przypadku mapowania typu *jeden-do-jednego*. Na przykład można użyć edytora reguł do szybkiego mapowania wszystkich certyfikatów klienta wystawionych wydziałowi finansowemu pewnej firmy – bez względu na tożsamość użytkownika – do konta użytkownika systemu Windows NT.

Uwzględniaj małe/wielkie litery

To pole wyboru należy zaznaczyć, aby reguła uwzględniała wielkość liter.

Pole certyfikatu

To pole służy do wybierania lub wprowadzania nazwy pola certyfikatu. Pola składają się z pól podrzędnych, które zawierają szczegółowe informacje identyfikacyjne. Nazwy pól reprezentują ogólne kategorie informacji; typowymi nazwami pól są Klient (Przedmiot), Wystawca i Numer serii.

Pole podrzędne

To pole rozwijane służy do wybierania lub wprowadzania nazwy pola podrzędnego certyfikatu. Pola podrzędne zawierają szczegółowe informacje identyfikacyjne certyfikatu, takie jak nazwa klienta lub adres wystawcy w sieci Internet. Prawidłowa zawartość pola podrzędnego może być różna zależnie ilości informacji dostarczonych urzędowi certyfikacji przez klienta przed wystawieniem certyfikatu.

Poniżej przedstawiono listę z opisem podstawowych pól podrzędnych zawartych w certyfikacie:

(O) Organizacja Jest pożądaną, aby to była nazwa organizacji lub firmy wyższego rzędu zarejestrowana w International Organization for Standardization (ISO).

(OU) Jednostka organizacyjna Wydział firmy taki jak Marketing.

(CN) Przydomek Nazwa domeny serwera, na przykład www.microsoft.com.

(C) Kraj Dwuliterowe oznaczenie kraju zgodne z normą ISO, na przykład US, FR, AU, UK itd.

(S) Województwo Należy wpisać pełną nazwę województwa, nie należy stosować skrótów. Na przykład woj. lubelskie, woj. rzeszowskie, woj. wrocławskie itd.

(L) Lokalizacja Należy wpisać pełną nazwę miasta, w którym znajduje się siedziba firmy, taką jak Kraków lub Szczecin.

Edytor reguł obsługuje także różne, niestandardowe kategorie pól podrzędnych. Należą do nich następujące kategorie:

(I) Inicjały.

(GN) Imię.

(T) Tytuł.

Aby uzyskać zaktualizowane informacje pola podrzędnego, należy się skontaktować z urzędem certyfikacji.

Kryteria

To pole tekstowe służy do określania kryterium dopasowania informacji w polu i polu podrzędnym. Do częściowego określenia tekstu kryterium można stosować symbole wieloznaczne.

Mapowanie

W polu tekstowym **Konto systemu Windows NT** należy określić konto systemu Windows NT, do którego ma być mapowany certyfikat. W polu tekstowym **Hasło** należy wpisać hasło konta. Aby potwierdzić mapowanie konta, należy kliknąć przycisk **OK**.

Znajdź konto

Funkcja ta jest przeznaczona do przeszukiwania domen w celu znalezienia określonego użytkownika lub grupy.

Znajdź użytkownika lub grupę

W tym polu tekstowym należy wpisać użytkownika lub grupę, która ma być wyszukana.

Przeszukaj wszystkie

Opcję tę należy wybrać, aby przeszukać wszystkie domeny w celu znalezienia użytkownika lub grupy określonej w polu tekstowym **Znajdź użytkownika lub grupę**.

Szukaj tylko w

Ten przycisk opcji należy wybrać, aby ograniczyć wyszukiwanie użytkownika lub grupy do określonych domen. W polu listy należy zaznaczyć domenę, która ma być przeszukiwana. Aby wybrać kilka domen, podczas zaznaczania należy przytrzymać klawisz CTRL.

Wyniki wyszukiwania

W tym polu wyświetlane są konta użytkowników i grup znalezione podczas wyszukiwania. Lista ta jest stale uzupełniana w miarę postępu wyszukiwania.

Znalezieni użytkownicy są przedstawieni na liście w postaci *nazwadomeny\nazwaużytkownika* (pełna nazwa) lub w postaci *nazwakomputera\nazwaużytkownika* (pełna nazwa).

Znalezione grupy są przedstawione na liście w postaci *nazwadomeny\ nazwagrupy* lub w postaci *nazwakomputera\ nazwagrupy*.

Dodaj

Powoduje zamknięcie okna dialogowego **Znajdź konto** i dodanie kont zaznaczonych w polu **Wyniki wyszukiwania** do pola tekstowego **Dodaj nazwy** w poprzednim oknie dialogowym.

Zaawansowana konfiguracja wielu witryn sieci Web

To okno dialogowe jest używane do dodawania dodatkowych tożsamości do witryny sieci Web. Aby zmienić umieszczone na liście tożsamości, należy kliknąć przycisk **Dodaj**, **Usuń** lub **Edytuj**. Każda witryna sieci Web musi mieć unikatową kombinację danych identyfikacyjnych. Dlatego też, chociaż kilka witryn sieci Web może używać dwóch spośród trzech danych identyfikacyjnych, (domena lub nazwa nagłówek hosta, adres IP i port), muszą one mieć jedną daną odmienną. Również ze względu na to, że certyfikaty SSL zawierają nazwę domeny, witryny sieci Web używające certyfikatów nie mogą używać adresu IP wspólnie z innymi witrynami sieci Web.

Port SSL

Określa port używany do ustanowienia połączenia SSL (Secure Sockets Layer). Dla domyślnej witryny sieci Web serwera sieci Web ten port jest domyślnie ustawiony na 443. (Jeśli tworzona jest nowa witryna sieci Web, należy specjalnie ustawić ten port.) Port SSL można zmienić na port TCP o dowolnym unikatowym numerze; jednak użytkownicy muszą wiedzieć zawczasu, że powinni żądać tego numeru portu. W przeciwnym wypadku ich żądania nie uzyskają połączeń z serwerem. Opcja ta jest niedostępna, dopóki nie zostanie zainstalowany certyfikat serwera.

Zaawansowana identyfikacja witryny sieci Web

Adres IP

Aby w tym polu był wyświetlany adres, należy go najpierw zdefiniować w Panelu sterowania do użycia na tym komputerze. Więcej informacji można znaleźć w dokumentacji systemu Windows NT. Jeśli nie zostanie przypisany określony adres IP, witryna ta będzie odpowiadać na wszystkie adresy IP przypisane do tego komputera, a nie przypisane do innych witryn.

Port TCP

Określa port, na którym jest wykonywana usługa. Portem domyślnym jest port 80. Port można zmienić na port TCP o dowolnym unikatowym numerze; jednak klienci muszą wiedzieć zawczasu, że powinni żądać tego numeru portu. W przeciwnym wypadku ich żądania nie uzyskają połączeń z serwerem.

Port SSL

Określa port, na którym jest wykonywana usługa. Portem domyślnym jest port 443. Port można zmienić na port SSL o dowolnym unikatowym numerze; jednak klienci muszą wiedzieć zawczasu, że powinni żądać tego numeru portu. W przeciwnym wypadku ich żądania nie uzyskają połączeń z serwerem. Opcja ta jest niedostępna, dopóki nie zostanie zainstalowany certyfikat serwera.

Nazwa nagłówka hosta

Aby serwer miał nazwę domeny, należy go zarejestrować w systemie DNS (Domain Name System). Serwer nazwa domen mapuje tę zarejestrowaną nazwę domeny do adresu IP, umożliwiając właściwe kierowanie żądań adresowanych do tej nazwy domeny. Do pojedynczego adresu IP można przypisać wiele nazw domen lub nazw nagłówka hosta. Jeśli przeglądarka klienta obsługuje użycie nazw nagłówka hosta, nazwa wpisywana przez użytkownika jest przekazywana w nagłówku HTTP jako host. Serwer kieruje wówczas klienta do poprawnej witryny sieci Web. Jeśli przeglądarka nie obsługuje użycia nazw nagłówka hosta, serwer odpowiada korzystając z domyślnej witryny sieci Web, jeśli taka jest włączona. W przeciwnym wypadku klient odbiera komunikat o błędzie. Jeśli witryna sieci Web żądana w nagłówku hosta jest wyłączona, klient odbiera domyślną witrynę sieci Web. Dlatego zaleca się, aby usługodawca (ISP) używał domyślnej witryny sieci Web jako strony głównej ISP, a nie do witryny klienta.

Właściwości witryny sieci Web - Arkusz właściwości operatorów

W tym arkuszu właściwości definiuje się konta użytkowników systemu Windows NT, które mają uprawnienia operatora do tej witryny.

Operatorzy witryny sieci Web

Ten arkusz właściwości służy do wyznaczania kont użytkowników systemu Windows NT, które będą miały przyznane przywileje administratorów tej witryny sieci Web. Aby do bieżącej listy kont, które mają przywileje administratorów, dodać konto użytkownika systemu Windows NT, należy kliknąć przycisk **Dodaj**, na liście **Nazwy** wybrać konto użytkownika systemu Windows NT, któremu mają być udzielone przywileje operatora, a następnie kliknąć ponownie przyciski **Dodaj** i **OK**. Aby usunąć konto użytkownika systemu Windows NT z tej listy, należy wybrać konto w polu listy **Operatorzy**, a następnie kliknąć przycisk **Usuń**. Aby wyszukać użytkownika, który ma być dodany, należy kliknąć przycisk **Dodaj**, a następnie przycisk **Szukaj**.

Notka

Konta administratorów witryny sieci Web *nie* muszą być koniecznymi członkami grupy Administratorów systemu Windows NT.

Operator może wykonywać ograniczony zestaw czynności administracyjnych witryny sieci Web, a wśród nich:

- Ustawianie uprawnień dostępu do serwera sieci Web i logowania.
- Zmiana domyślnych dokumentów i stopek witryny sieci Web.
- Włączanie funkcji wygasania zawartości witryny sieci Web, nagłówka HTTP i funkcji klasyfikacji zawartości.

Jednak użytkownicy z przywilejami operatora nie mogą wykonywać funkcji administracyjnych w ścisłym znaczeniu, takich jak:

- Zmiana identyfikacji witryn sieci Web.
- Zmiana konfiguracji nazwy i hasła użytkownika anonimowego.
- Ograniczanie przepustowości.
- Tworzenie katalogów wirtualnych lub zmiana ścieżek katalogów wirtualnych.
- Wybieranie lub usuwanie wyboru izolowania aplikacji.

Właściwości witryny sieci Web - Arkusz właściwości wydajności

W tym arkuszu właściwości ustawia się właściwości mające wpływ na użycie pamięci i na przepustowość.

Dostosowanie wydajności

Ustawienie to należy dopasować do liczby codziennych połączeń przewidywanych dla tej witryny. Jeśli liczba jest nieco większa niż rzeczywista liczba połączeń, połączenia są ustanawiane szybciej, a wydajność serwera ulega poprawie. Jeśli liczba jest dużo większa niż rzeczywista liczba połączeń, pamięć serwera jest wykorzystywana nieekonomicznie, co zmniejsza ogólną wydajność serwera.

Włącz ograniczanie przepustowości

Wybór tej opcji umożliwia ograniczenie przepustowości wykorzystywanej przez tę witrynę sieci Web. Tylko dla tej witryny sieci Web, wartość przepustowości wpisana w tym polu zastępuje wartość ustawioną na poziomie komputera, nawet jeśli ta wartość jest większa niż wartość ustawiona na poziomie komputera.

Konfiguracja połączeń

HTTP Keep-Alive's włączone To pole pozwala klientowi utrzymywać otwarte połączenie z serwerem, zamiast ponownego otwierania połączenia klienta przy każdym nowym żądaniu. Funkcje Keep-Alive's są włączone domyślnie.

Właściwości witryny sieci Web - Arkusz właściwości filtrów ISAPI

Ten arkusz właściwości jest przeznaczony do ustawiania opcji filtrów ISAPI. *Filtr ISAPI* jest programem, który odpowiada na zdarzenia podczas przetwarzania żądania HTTP. Filtr ISAPI jest zawsze ładowany do pamięci witryny sieci Web.

W tablicy wyświetlany jest stan każdego filtra (załadowany, nie załadowany lub wyłączony), nazwa filtra i klasyfikacja priorytetu filtra (wysoki, średni lub niski) ustawione wewnątrz biblioteki DLL. Aby zmodyfikować mapowania filtrów, należy klikać przyciski **Dodaj**, **Usuń** i **Edytuj**. Aby zmodyfikować stan filtrów, należy kliknąć przycisk **Włącz** lub **Wyłącz**. Aby zmienić kolejność ładowania filtrów, należy wybrać filtr i klikać strzałki.

W polu **Szczegóły** wyświetlany jest stan wybranego filtra, nazwa filtra, plik wykonywalny zawierający filtr i klasyfikacja priorytetu filtra.

Wszystkie witryny sieci Web na serwerze dziedziczą filtry skonfigurowane w głównych właściwościach usługi sieci Web. Jeśli do pojedynczej witryny dodawane są filtry, listy filtrów są scalane. Filtry ustawione przez główne właściwości nie są wyświetlane na tej karcie podczas przeglądania. Wyświetlana jest tylko lista filtrów dla tej witryny.

Jeśli dla tego samego zdarzenia zarejestrowanych jest kilka filtrów, są one wywoływane sekwencyjnie. Filtry o wyższym priorytecie są uruchamiane przed filrami o niższym priorytecie. Jeśli kilka filtrów ma taki sam priorytet, filtry globalne ustawione w głównych właściwościach są uruchamiane przed filrami ustawionymi na poziomie witryny. Filtry o takim samym priorytecie i na tym samym poziomie dziedziczenia są uruchamiane zgodnie z kolejnością ładowania.

Konfiguracja aplikacji - Arkusz właściwości opcji aplikacji

Ten arkusz właściwości jest używany do kontrolowania sposobu uruchamiania skryptów ASP w wybranej aplikacji.

Włącz stan sesji

To pole wyboru jest używane do włączania lub wyłączania stanu sesji. Kiedy stan sesji jest włączony, środowisko Active Server Pages tworzy sesję dla każdego użytkownika, który uzyskuje dostęp do aplikacji ASP tak, aby można było zidentyfikować użytkownika na stronach aplikacji. Kiedy stan sesji jest wyłączony, środowisko ASP nie śledzi użytkowników i nie zezwala, aby skrypt ASP przechowywał informacje w obiekcie **Sesja** ani używał zdarzeń **Session_OnStart** lub **Session_OnEnd**. Sesja kończy się automatycznie, jeśli użytkownik nie zażądał ani nie odświeżył strony w aplikacji przed przekroczeniem limitu czasu. Aby zmienić limit czasu, należy wpisać nową liczbę w polu tekstowym **Limit czasu sesji**. Skrypt może jawnie zakończyć sesję przez użycie metody **Session.Abandon**. Nawet kiedy dla aplikacji stan sesji jest włączony, można go wyłączyć dla pojedynczej strony ASP używając dyrektywy `<%@ ENABLESESSIONSTATE = False %>`.

Włącz buforowanie

Zaznaczenie tego pola wyboru powoduje buforowanie informacji wyjściowych przesyłanych do przeglądarki. Kiedy ta opcja jest wybrana, wszelkie informacje wyjściowe generowane przez stronę ASP są gromadzone przed wysłaniem ich do przeglądarki. Kiedy to pole wyboru jest wyczyszczone, informacje wyjściowe są zwracane do przeglądarki w miarę przetwarzania strony. Buforowanie informacji wyjściowych umożliwia ustawienie nagłówków HTTP z dowolnego miejsca w skrypcie ASP. W skrypcie można pominąć tę opcję używając metody **Response.Buffer**.

Włącz ścieżki nadrzędne

Zaznaczenie tego pola wyboru daje zezwolenie na używanie przez skrypty ASP względnych ścieżek do katalogu nadrzędnego bieżącego katalogu (ścieżki o składni ..). Jeśli ta opcja zostanie włączona, katalogom nadrzędnym nie należy przyznawać dostępu do wykonywania. W przeciwnym wypadku skrypt mógłby usiłować uruchomić program bez upoważnienia w katalogu nadrzędnym.

Domyślny język ASP

Określa podstawowy język skryptu dla środowiska Active Server Pages, czyli język używany do przetwarzania poleceń umieszczonych między ogranicznikami ASP (`<% i %>`). Aby wybrać inny podstawowy język skryptu dla wszystkich stron w wybranej aplikacji, należy wpisać nazwę języka w polu tekstowym. Środowisko ASP zawiera dwa aparaty skryptów ActiveX: Microsoft Visual Basic Scripting Edition (**vbscript**) i Microsoft JScript (**javascript**). Początkową wartością ustawienia **Domyślny język ASP** jest **vbscript**. Można wpisać nazwę dowolnego języka, dla którego na serwerze zainstalowany jest aparat skryptów ActiveX. Należy koniecznie używać dokładnego słowa kluczowego wymaganego przez aparat zgodnie z dokumentacją dostarczoną przez dostawcę aparatu skryptów. Domyślny język strony ASP można pominąć używając dyrektywy `<%@ LANGUAGE %>`.

Limit czasu skryptu ASP

Określa długość odcinka czasu w środowisku ASP, przez który może działać skrypt. Jeśli skrypt nie zakończy działania przed upływem tego limitu czasu, środowisko ASP przerywa działanie skryptu i zapisuje zdarzenie w dzienniku zdarzeń systemu Windows NT. Limit czasu można ustawić na wartość między 1 i 2 147 483 647. Opcję tę można pominąć w skrypcie ASP używając metody **Server.ScriptTimeout**.

Notka

Właściwości konfiguracji aplikacji można ustawić na poziomie witryny sieci Web, katalogu wirtualnego i katalogu.

Konfiguracja aplikacji - Arkusz właściwości debugowania aplikacji

Ten arkusz właściwości jest używany do ustawiania opcji debugowania dla skryptów ASP uruchamianych w wybranej aplikacji.

Włącz debugowanie skryptu strony serwera ASP

Zaznaczenie tego pola wyboru umożliwia serwerowi sieci Web rozpoczęcie wykonywania programu Microsoft Script Debugger podczas przetwarzania skryptów ASP. Dzięki temu można wykorzystać ten program do badania skryptów.

Włącz debugowanie skryptu strony klienta ASP

To pole wyboru jest zarezerwowane do wykorzystania w przyszłości i nie działa w bieżącej wersji ASP.

Wyślij szczegółowy komunikat ASP o błędzie

Opcję tę należy wybrać, aby wysłać do przeglądarki klienta szczegółowe informacje debugowania (zawierające nazwę pliku, komunikat o błędzie i numer wiersza).

Wyślij tekstowy komunikat o błędzie do klienta

Opcję tę należy wybrać, aby wysłać do przeglądarki domyślny komunikat o błędzie, gdy jakkolwiek błąd uniemożliwia serwerowi sieci Web przetworzenie skryptu ASP. Specjalny komunikat o błędzie jest zapisywany w dzienniku błędów. Domyślny komunikat o błędzie można zmienić wpisując nowy komunikat w polu tekstowym.

Notka

Właściwości konfiguracji aplikacji można ustawić na poziomie witryny sieci Web, katalogu wirtualnego i katalogu.

Konfiguracja aplikacji - Arkusz właściwości mapowania aplikacji

Ten arkusz właściwości jest przeznaczony do mapowania rozszerzeń nazw plików do programu lub interpretera, który przetwarza te pliki. Mapowane aplikacje obejmują aplikacje Internet Server API (ISAPI), aplikacje środowiska Active Server Pages (ASP), aplikacje Internet Database Connector (IDC) i pliki korzystające z dyrektyw dołączania strony serwera. Na przykład, kiedy serwer sieci Web odbiera żądanie strony z rozszerzeniem .asp, wykorzystuje mapowanie aplikacji do ustalenia, czy do przetworzenia strony należy wywołać plik wykonywalny asp.dll.

Buforuj aplikacje ISAPI

Aplikacje Internet Server API DLL mogą być ładowane i buforowane tak, aby następne żądania mogły być przetwarzane bez ponownego wywoływania aplikacji. Większość aplikacji ISAPI (włącznie ze środowiskiem Active Server Pages) czerpie korzyści z buforowania. Opcję tę należy wyłączać tylko w specjalnych okolicznościach, takich jak debugowanie aplikacji ISAPI.

Jeśli ta sama aplikacja ISAPI została załadowana i zbuforowana przez kilka witryn sieci Web na serwerze, wówczas wyczyszczenie tej opcji dla serwera nie spowoduje usunięcia aplikacji z pamięci. Należy wyczyścić tę opcję dla wszystkich witryn sieci Web, które używały tej aplikacji. Wyczyszczenie tej opcji nie powoduje usunięcia z pamięci działających aplikacji. Jedynie następne żądania nie będą buforowane.

Mapowanie aplikacji

W tablicy wyświetlana jest lista rozszerzeń nazw plików skojarzonych z plikiem wykonywalnym oraz nazwa pliku wykonywalnego. Aby zmodyfikować mapowanie aplikacji, należy kliknąć przycisk **Dodaj**, **Edytuj** lub **Usuń**.

Notka

Właściwości konfiguracji aplikacji można ustawić na poziomie witryny sieci Web, katalogu wirtualnego i katalogu.

Konfiguracja aplikacji - Arkusz właściwości opcji procesu

Ten arkusz właściwości jest przeznaczony do zmiany ustawień dla aplikacji działających w pojedynczym procesie. Ten arkusz właściwości można wykorzystać do zmiany ustawień dla dwóch typów procesów: procesu serwera sieci Web i procesów aplikacji izolowanych. Opcje ustawione dla witryny sieci Web wpływają na wszystkie aplikacje działające w procesie serwera sieci Web. Opcje ustawione dla aplikacji izolowanej wpływają tylko na tę aplikację.

Zapisuj niepomyślne żądania klienta do dziennika zdarzeń

To pole wyboru należy zaznaczyć, aby poinstruować serwer sieci Web, że ma zapisywać niepomyślne żądania klienta do dziennika zdarzeń systemu Windows NT.

Włącz obsługę wyjątków debugowania

Kiedy to pole wyboru jest zaznaczone, środowisko ASP wysyła komunikat o błędzie ogólnym, jeśli nie może utworzyć instancji obiektu dostarczonego przez składnik ActiveX (wywołanie metody **Server.CreateObject**). Kiedy to pole wyboru nie jest zaznaczone, środowisko ASP przekazuje ze składnika komunikat o określonym błędzie. Opcję tę należy wyłączyć podczas debugowania składnika. Po zakończeniu debugowania należy ponownie zaznaczyć tę opcję.

Liczba aparatów skryptów umieszczonych w pamięci podręcznej

Określa maksymalną liczbę aparatów skryptów ActiveX, które środowisko Active Server Pages będzie utrzymywać w pamięci podręcznej.

Opcje pamięci podręcznej pliku skryptu

Opcje te są przeznaczone do określania liczby wstępnie przetwarzanych plików .asp, które mają być umieszczone w pamięci podręcznej. Zwiększenie liczby plików przechowywanych w pamięci podręcznej powoduje zwiększenie wydajności środowiska Active Server Pages. Aby w pamięci podręcznej umieścić wszystkie pliki .asp, należy wybrać opcję **Umieszczaj w pamięci podręcznej wszystkie żądane pliki ASP**. Aby określić maksymalną liczbę plików skryptów, które mają być umieszczone w pamięci podręcznej, należy wybrać opcję **Maks. liczba plików ASP w pamięci podręcznej** i wpisać wartość w polu tekstowym.

Limit czasu skryptu CGI

Można ustawić lub zmienić wartość limitu czasu, który jest odcinkiem czasu przeznaczonym na wykonanie skryptu CGI i zwrot wartości przed zakończeniem operacji.

Notka

Właściwości konfiguracji aplikacji można ustawić na poziomie witryny sieci Web, katalogu wirtualnego i katalogu.

Właściwości witryny sieci Web - Arkusz właściwości dokumentów

Włącz dokument domyślny

To pole wyboru należy zaznaczyć, aby pokazywać użytkownikowi dokument domyślny, jeśli żądanie przeglądarki nie zawiera określonej nazwy pliku HTML. Dokumenty domyślne mogą być stroną główną katalogu lub stroną indeksu, która zapewnia łącza do dokumentów w katalogu. Można określić kilka dokumentów domyślnych. Aby dodać nowy dokument domyślny, należy kliknąć przycisk **Dodaj**. Serwer sieci Web poszukuje dokumentów domyślnych w katalogu w kolejności, w jakiej nazwy są umieszczone na liście. Serwer zwraca pierwszy znaleziony dokument. Aby zmienić kolejność wyszukiwania, należy zaznaczyć dokument i klikać strzałki.

Włącz stopkę dokumentu

Opcję tę należy zaznaczyć, aby skonfigurować serwer sieci Web w taki sposób, by automatycznie wstawiał plik w formacie HTML w dolnej części każdego dokumentu sieci Web wysłanego przez serwer sieci Web. Plik stopki nie powinien być pełnym dokumentem HTML, lecz powinien tylko zawierać tagi HTML niezbędne do formatowania wyglądu i funkcji zawartości stopki.

Dla pliku stopki należy podać pełną ścieżkę i nazwę pliku.

Notka

Właściwości dokumentów można ustawić na poziomie witryny sieci Web, katalogu wirtualnego i katalogu.

Właściwości witryny sieci Web - Arkusz właściwości zabezpieczenia katalogu/pliku

Ten arkusz właściwości jest przeznaczony do ustawiania funkcji zabezpieczeń serwera sieci Web.

Kontrola dostępu anonimowego i uwierzytelniania

Aby skonfigurować funkcje uwierzytelniania i dostępu anonimowego serwera sieci Web, należy kliknąć przycisk **Edytuj**. Funkcje te są przeznaczone do konfiguracji serwera sieci Web w taki sposób, aby sprawdzał tożsamość użytkowników przez udzieleniem im dostępu do zawartości z ograniczeniami.

Jednak zanim serwer będzie mógł uwierzytelniać użytkowników, należy najpierw utworzyć prawidłowe konta użytkowników systemu Windows NT, a następnie skonfigurować katalog systemu plików Windows NT (NTFS) oraz uprawnienia plików dla tych kont.

Bezpieczna komunikacja

Aby utworzyć parę kluczy SSL i żądanie certyfikatu serwera, należy kliknąć przycisk **Menedżer kluczy**. Z bezpiecznej komunikacji serwera sieci Web nie można korzystać, dopóki nie zostanie zainstalowany ważny certyfikat serwera, który należy powiązać z parą kluczy serwera. Więcej informacji można znaleźć w dokumentacji serwera sieci Web.

Po utworzeniu klucza serwera, w oknie dialogowym Bezpieczna komunikacja należy kliknąć przycisk **Edytuj** (przycisk ten poprzednio wyświetlał słowa "Menedżer kluczy"), aby skonfigurować funkcje bezpiecznej komunikacji SSL (Secure Sockets Layer) serwera sieci Web (serwer sieci Web obsługuje także standard Private Communication Technology (PCT) 1.0 przeznaczony również do bezpiecznej komunikacji.). Funkcje te można wykorzystywać do następujących celów:

- Wymagania od użytkownika ustanowienia bezpiecznego (szyfrowanego) łącza w celu połączenia z katalogiem lub plikiem.
- Konfiguracji mapowania certyfikatu klienta serwera sieci Web i funkcji uwierzytelniania.
- Konfiguracji Menedżera kluczy.

Ograniczenia TCP/IP i nazw domen

(Funkcja ta jest dostępna tylko w instalacjach programu Windows NT Server.)

Należy kliknąć przycisk **Edytuj**, aby umożliwić lub uniemożliwić dostęp do tej witryny sieci Web, katalogu lub pliku określonym użytkownikom, komputerom lub domenom.

Właściwości główne usługi WWW - Arkusz właściwości administracji IIS 3.0

Ten arkusz właściwości służy do wyznaczania pojedynczej witryny sieci Web, która może być administrowana przez poprzednie wersje programu Menedżer usług internetowych. Tylko jedna witryna sieci Web w każdej instalacji programu IIS 4.0 może być administrowana przez wersję programu Menedżer usług internetowych dostarczoną z programem IIS 3.0 lub starszym.

Klasyfikacja zawartości - Arkusz właściwości klasyfikacji

Ten arkusz właściwości służy do konfiguracji funkcji klasyfikacji zawartości serwera sieci Web dla konkretnej witryny sieci Web, katalogu lub plików. Domyślna klasyfikacja witryny sieci Web oparta na systemie Platform for Internet Content Selection (PICS) korzysta z systemu opracowanego przez instytut Recreational Software Advisory Council (RSAC), w którym zawartość klasyfikuje się na podstawie poziomu przemocy, nagości, seksu i nieprzyzwoitego języka. W arkuszu właściwości **Usługa klasyfikacji** można wypełnić kwestionariusz RSAC, aby otrzymać zalecaną klasyfikację zawartości dla konkretnej zawartości witryny sieci Web.

Aby skonfigurować klasyfikację zawartości, należy zaznaczyć pole wyboru **Włącz klasyfikację tego zasobu**. Następnie należy wybrać system klasyfikacji w polu listy **Kategoria**. Wybrać odpowiednią wartość (lub etykietę) używając suwaka. W polu **Informacje opcjonalne** należy wpisać nazwisko osoby, która klasyfikowała zawartość. Na koniec należy kliknąć przycisk **Data**, aby wybrać datę wygaśnięcia ustawień klasyfikacji.

Ograniczenia adresów IP i nazw domen

Właściwości te służą do umożliwiania lub uniemożliwiania dostępu do tej witryny sieci Web, katalogu lub pliku określonym użytkownikom.

Domyślnie wszystkie komputery będą miały:

Udzielony dostęp Przycisk ten należy wybrać, aby wszystkim komputerom umożliwić dostęp do tego katalogu wirtualnego, z wyjątkiem komputerów umieszczonych na specjalnej liście jako wyjątki. Na przykład można wykluczyć konkretnego użytkownika lub grupę odmawiając dostępu do serwera z pewnego adresu IP lub uniemożliwić dostęp do serwera z całych sieci, pozostawiając prawo dostępu wszystkim innym użytkownikom.

Odmówiony dostęp Przycisk ten należy wybrać, aby odmówić dostępu wszystkim użytkownikom zdalnym z wyjątkiem tych użytkowników, których adresom IP specjalnie udzielono dostępu. Zabezpieczenie adresu IP jest zapewne najbardziej przydatne w sieci Internet do wykluczenia każdego z wyjątkiem znanych użytkowników.

Oprócz wymienionych poniżej:

Aby udzielić lub odmówić dostępu określonemu komputerowi lub grupie komputerów:

- 1 Kliknij przycisk **Dodaj**. Jeśli zaznaczony jest przycisk **Udzielony dostęp**, pojawi się okno dialogowe **Odmów dostępu**. Jeśli zaznaczony jest przycisk **Odmówiony dostęp**, pojawi się okno dialogowe **Udziel dostępu**.
- 2 W odpowiednim oknie (**Odmów dostępu** lub **Udzielony dostęp**) należy wybrać opcję **Pojedynczy komputer**, **Grupa komputerów** lub **Nazwa domeny**, aby ograniczyć dostęp lub zezwolić na dostęp tą metodą.
- 3 W polu **Adres IP** wpisz adres IP komputera, któremu ma być odmówiony lub udzielony dostęp do tej witryny.

Właściwości rejestrowania - Arkusz właściwości ogólnych

To okno dialogowe pozwala określać sposób tworzenia i zapisywania plików dziennika.

Nowy okres czasu dziennika

Należy wybrać kryterium, które będzie wykorzystywane przez program przy rozpoczynaniu nowego pliku.

Notka

Dla kryteriów **Codziennie**, **Co tydzień** lub **Co miesiąc** przeznaczonych dla nowych plików, "północ" jest definiowana według strefy czasowej używanej przez wybrany format pliku dziennika. Oznacza to, że dla formatów NCSA Common Log File Format (lub tylko IIS rejestrowanie ODBC), "północ" dotyczy czasu lokalnego; dla formatów Microsoft IIS Log Format i W3C Extended Log File Format, "północ" dotyczy czasu GMT (Greenwich Mean Time).

Codziennie Pliki dziennika tworzone są codziennie, poczynając od pierwszego wpisu, który wystąpi po północy.

Co tydzień Pliki dziennika tworzone są co tydzień, poczynając od pierwszego wpisu, który wystąpi w niedzielę (po północy).

Co miesiąc Pliki dziennika tworzone są co miesiąc, poczynając od pierwszego wpisu, który wystąpi po rozpoczęciu miesiąca (po północy).

Nieograniczony rozmiar pliku Dane są zawsze dodawane do tego samego pliku dziennika. Dostęp do tego pliku można uzyskać tylko po zatrzymaniu serwera (to znaczy po zaznaczeniu serwera i kliknięciu przycisku Stop).

Gdy rozmiar pliku osiągnie Nowy plik dziennika jest tworzony, kiedy bieżący plik dziennika osiągnie określony rozmiar. Należy określić żądany rozmiar.

Katalog pliku dziennika

Należy wpisać katalog, w którym mają być zapisywane pliki dzienników albo kliknąć przycisk **Przeglądaj** i znaleźć żądany katalog.

Nazwa pliku jest wyświetlana poniżej pola **Katalog pliku dziennika**. Nazwa ta jest określona przez format pliku dziennika i kryterium używane do rozpoczynania nowych plików dzienników.

Rozszerzone właściwości rejestrowania - Arkusz właściwości rozszerzonych

To okno dialogowe umożliwia dostosowanie rozszerzonego rejestrowania W3C Extended przez wybór pól (elementów), które mają być rejestrowane w dzienniku. Można zgromadzić informacje wykorzystując istotne pola, ograniczając tym samym rozmiar pliku dziennika przez pominięcie zbędnych pól. Do dyspozycji są następujące pola:

Data Data wystąpienia zdarzenia.

Godzina Godzina wystąpienia zdarzenia.

Adres IP klienta Adres IP klienta, który połączył się z serwerem.

Nazwa użytkownika Nazwa użytkownika, który połączył się z serwerem.

Nazwa usługi Usługa internetowa, która działała na komputerze klienta.

Nazwa serwera Nazwa serwera, na którym był wygenerowany wpis dziennika.

Adres IP serwera Adres IP serwera, na którym był wygenerowany wpis dziennika.

Port serwera Numer portu, do którego klient jest podłączony.

Metoda Czynność, którą klient próbował wykonać (na przykład polecenie GET).

Trzon URI Zasób, do którego uzyskano dostęp: na przykład strona HTML, program CGI lub skrypt.

Kwerenda URI Kwerenda, jeśli klient próbował ją wykonać; to znaczy jeden lub kilka ciągów znakowych, dla których klient próbował wyszukać odpowiedniki.

Stan Http Stan czynności w terminologii HTTP.

Stan Win32 Stan czynności w terminologii stosowanej przez system Windows NT.

Bajty wysłane Liczba bajtów wysłanych przez serwer.

Bajty otrzymane Liczba bajtów odebranych przez serwer.

Czas zajętości Długość odcinka czasu zajętego przez czynność.

Wersja protokołu Wersja protokołu (HTTP, FTP) używana przez klienta. Dla HTTP będzie to albo HTTP 1.0 albo HTTP 1.1.

Agent użytkownika Przeglądarka używana na komputerze klienta.

Cookie Zawartość wysłanego lub odebranego pliku cookie, jeśli to miało miejsce.

Oдноśnik Witryna, którą kliknął użytkownik na łączy, co doprowadziło użytkownika do tej witryny.

Właściwości rejestrowania ODBC - Arkusz właściwości rejestrowania ODBC

Zanim będzie możliwe rozpoczęcie rejestrowania ODBC z programu IIS lub PWS, należy wykonać kilka czynności. Najpierw należy utworzyć bazę danych za pomocą oprogramowania bazy danych zgodnego ze standardem ODBC (takiego jak Microsoft Access lub Microsoft SQL Server). W bazie danych należy utworzyć tabelę zawierającą pola umieszczone na liście na końcu tego tematu. Następnie za pomocą Panelu sterowania należy uzyskać dostęp do opcji ODBC i przypisać bazie danych systemową nazwę źródła danych (DSN) tak, aby oprogramowanie ODBC mogło rozpoznać bazę danych. Na koniec należy podać do programu IIS lub PWS nazwę źródła danych i nazwę tabeli korzystając z tego okna dialogowego. Jeśli w celu uzyskania dostępu do bazy danych wymagana jest nazwa użytkownika i hasło, należy je także podać. W oknie dialogowym są następujące opcje:

Nazwa źródła danych ODBC (DSN)

Należy wpisać systemową nazwę źródła danych dla bazy danych, do której będą wysyłane wpisy dziennika. Nazwa źródła danych musi być zdefiniowana w Panelu sterowania za pomocą opcji **ODBC** i arkusza właściwości **Systemowa DSN**. Należy koniecznie wpisać tutaj taką samą nazwę jaka została wpisana w arkuszu właściwości **Systemowa DSN**.

Tabela

Należy wpisać nazwę tabeli bazy danych, do której będą wysyłane rejestrowane wpisy. Należy wpisać taką samą nazwę, jaka została przypisana tabeli w programie bazy danych. Poniżej przedstawiono listę pól, które muszą być częścią tabeli, aby mogła ona przyjmować rejestrowane wpisy.

Nazwa użytkownika

Jeśli w celu uzyskania dostępu do bazy danych zgodnej ze standardem ODBC wymagana jest nazwa i hasło użytkownika, należy tu wpisać nazwę użytkownika.

Hasło

Jeśli w celu uzyskania dostępu do bazy danych zgodnej ze standardem ODBC wymagana jest nazwa i hasło użytkownika, należy tu wpisać hasło.

Pola, które powinny być zawarte w tworzonej bazie danych

Zanim będzie możliwe rozpoczęcie rejestrowania ODBC, trzeba w bazie danych utworzyć odpowiednią tabelę, która jest określana w tym oknie dialogowym. Tabela musi mieć następujące pola: **ClientHost** varchar(255), **Username** varchar(255), **LogTime** datetime, **Service** varchar(255), **Machine** varchar(255), **ServerIP** varchar(50), **ProcessingTime** int, **BytesRecvd** int, **BytesSent** int, **ServiceStatus** int, **Win32Status** int, **Operation** varchar(255), **Target** varchar(255), **Parameters** varchar(255).

Domena uwierzytelniania podstawowego

Użytkownicy logujący się z wykorzystaniem metody uwierzytelniania podstawowego muszą należeć do określonej *domeny*. Domena jest komputerem lub siecią komputerową zarządzaną jako jedna całość administracyjna. Kiedy użytkownicy usiłują logować się bez określenia domeny, można skonfigurować serwer w taki sposób, aby zakładał on, że użytkownicy należą do domeny różnej od domyślnej domeny lokalnej. Jeśli na przykład serwer zawiera witrynę sieci Web, do której dostęp uzyskują wyłącznie członkowie domeny *Sprzedaż*, lecz serwer należy do domeny *Wysyłka*, wówczas można skonfigurować witrynę w taki sposób, aby domyślną domeną uwierzytelniania podstawowego była domena *Sprzedaż*.

Jeśli serwer sieci Web nie należy do sieci, wówczas domyślną domeną lokalną jest nazwa komputera.

Urzędy certyfikacji klientów

Urzędy certyfikacji są powszechnie uznanymi, niezależnymi instytucjami, które wystawiają użytkownikom certyfikat klienta (zazwyczaj za opłatą) po zweryfikowaniu tożsamości użytkownika. Serwer można skonfigurować w taki sposób, aby uwierzytelniał użytkowników przez mapowanie certyfikatów klientów do kont systemu Windows NT dopasowując urząd wystawiający certyfikat klienta do listy zaufanych urzędów umieszczonej na serwerze. Alternatywnie można uwierzytelniać użytkowników przez dopasowanie do określonych urzędów, a nie do każdego urzędu na liście. Aby wybrać urząd, należy kliknąć przycisk **Przełącz**, a następnie przycisk **OK**.

Mapowanie kont - Zaawansowane

Certyfikaty klientów zawierają pola identyfikujące użytkownika, organizację, do której przynależy użytkownik i urząd, który wystawił certyfikat. Niektóre pola zawierają także numery seryjne certyfikatu i daty wygaśnięcia. Na podstawie tych pól można zdefiniować reguły akceptowania i mapowania certyfikatów do kont użytkowników. Na przykład można zdefiniować regułę, która automatycznie mapuje do konta systemu Windows NT wszystkie certyfikaty klientów wystawione przez określoną organizację, bez względu na tożsamość użytkownika.

Włącz dopasowanie certyfikatu klienta z symbolami wieloznacznymi

To pole wyboru należy zaznaczyć, aby włączyć niestandardowe reguły mapowania, które sprawdzają, czy pola certyfikatu klienta są zgodne z wstępnie zdefiniowanymi kryteriami. (W tym celu należy specjalnie utworzyć reguły, według których certyfikaty są mapowane.)

Edytuj regułę

Należy zaznaczyć niestandardową regułę dopasowania, która ma być zmodyfikowana, a następnie kliknąć ten przycisk.

Dodaj

Przycisk ten należy kliknąć, aby utworzyć niestandardową regułę sprawdzania pól certyfikatu klienta z punktu widzenia obecności określonych informacji, przed mapowaniem tego certyfikatu do konta systemu Windows NT.

Usuń

Należy zaznaczyć niestandardową regułę dopasowania, która ma być usunięta, a następnie kliknąć ten przycisk.

Przenieś w górę i Przenieś w dół

Przyciski te służą do przewijania w górę i w dół listy reguł dopasowania w celu dokonania wyboru reguły.

Reguły

Można utworzyć reguły mapowania, które sprawdzają, czy pewne pola certyfikatu klienta są zgodne z wstępnie zdefiniowanymi kryteriami. Jeśli pole lub pole podrzędne spełnia kryterium, certyfikat jest mapowany do konta. Na przykład można utworzyć regułę, która automatycznie mapuje do konta każdy certyfikat klienta wystawiony przez określony urząd, bez względu na wszelkie inne informacje zawarte w certyfikacie.

Nowe

Należy kliknąć ten przycisk, aby utworzyć nowe pole certyfikatu i kryteria dopasowania w oknie dialogowym

Edytuj element reguły.

Edytuj

Należy kliknąć ten przycisk, aby zmodyfikować pole certyfikatu i kryteria dopasowania dla wybranego certyfikatu.

Usuń, przycisk

Należy kliknąć ten przycisk, aby usunąć wybrane pole certyfikatu i kryteria dopasowania.

Anonimowe konto użytkownika

To okno dialogowe jest przeznaczone do ustawiania konta użytkownika systemu Windows NT, używanego do połączeń anonimowych. Serwer domyślnie tworzy i używa konta IUSR_*nazwakomputera*.

Nazwa użytkownika

W tym polu należy wpisać nazwę konta anonimowego utworzonego za pomocą programu Menedżer użytkowników Windows NT dla domen.

Hasło

W tym polu należy wpisać hasło konta anonimowego. Podczas instalacji serwera Instalator utworzył konto IUSR_*nazwakomputera* w programach Menedżer użytkowników Windows NT dla domen i Menedżer usług internetowych.

Notka

Włączenie automatycznej synchronizacji haseł powoduje wyłączenie tego pola. Hasło jest używane tylko w systemie Windows NT; użytkownicy anonimowi nie logują się z używając nazwy użytkownika i hasła.

Włącz automatyczną synchronizację haseł

Kiedy tworzone jest nowe konto anonimowe, należy się upewnić, że hasło witryny sieci Web i hasło systemu Windows NT są takie same. Opcję tę należy zaznaczyć, aby umożliwić automatyczną synchronizację ustawień hasła anonimowego z ustawieniami w systemie Windows NT.

Ważne

Synchronizacja haseł powinna być używana tylko do anonimowego konta użytkownika zdefiniowanego na lokalnym komputerze, a nie do kont anonimowych komputerów zdalnych.

Dodaj użytkowników i grupy

To okno dialogowe jest przeznaczone do udzielania użytkownikom i grupom użytkowników systemu Windows NT przywilejów administracyjnych do tej witryny sieci Web.

Wyświetl nazwy z

W tym polu listy należy zaznaczyć domenę systemu Windows NT zawierającą użytkownika lub grupę, która ma być dodana. Dotyczy to także nazwy administrowanego komputera.

Nazwy

Należy wybrać użytkownika lub grupę, która ma być dodana, a następnie kliknąć przycisk **Dodaj**, aby dodać tego użytkownika lub grupę. Jeśli została zaznaczona grupa, można kliknąć przycisk **Członkowie**, aby wyświetlić listę członków grupy. Aby wyszukać użytkownika lub grupę według domeny, należy kliknąć przycisk **Wyszukaj**.

Dodaj nazwy

W tym oknie dialogowym wyświetlane są nazwy użytkowników i grup dodanych w oknie dialogowym **Nazwy**. Aby potwierdzić, że są to użytkownicy i grupy, które mają być dodane, należy kliknąć przycisk **OK**.

Członkostwo w grupie lokalnej

Wyświetla listę kont użytkowników i grup globalnych, które są członkami zaznaczonej grupy lokalnej.

Członkowie grupy lokalnej

Wyświetla listę członków zaznaczonej grupy lokalnej.

Dodaj

Powoduje dodanie kont użytkowników lub grup globalnych zaznaczonych w polu **Członkowie** w oknie dialogowym **Członkostwo w grupie lokalnej** do pola **Dodaj nazwę** w oknie dialogowym **Dodaj użytkowników i grupy**.

Członkowie

Wyświetla listę członków zaznaczonej grupy globalnej (która sama jest członkiem tej grupy lokalnej).

Członkostwo w grupie globalnej

Wyświetla listę kont użytkowników, którzy są członkami zaznaczonej grupy globalnej.

Członkowie grupy globalnej

Wyświetla listę członków zaznaczonej grupy globalnej.

Dodaj

Powoduje dodanie kont użytkowników lub grup globalnych wybranych w polu **Członkowie** w oknie dialogowym **Członkostwo w grupie lokalnej** do pola **Dodaj nazwę** w oknie dialogowym **Dodaj użytkowników i grupy**.

Znajdź konto

Funkcja ta jest przeznaczona do przeszukiwania domen w celu znalezienia określonego użytkownika lub grupy.

Znajdź użytkownika lub grupę

W tym polu tekstowym należy wpisać użytkownika lub grupę, która ma być wyszukana.

Przeszukaj wszystkie

Opcję tę należy wybrać, aby przeszukać wszystkie domeny w celu znalezienia użytkownika lub grupy określonej w polu tekstowym **Znajdź użytkownika lub grupę**.

Szukaj tylko w

Ten przycisk opcji należy wybrać, aby ograniczyć wyszukiwanie użytkownika lub grupy do określonych domen. W polu listy należy zaznaczyć domenę, która ma być przeszukiwana. Aby wybrać kilka domen, podczas zaznaczania należy przytrzymać klawisz CTRL.

Wyniki wyszukiwania

W tym polu wyświetlane są konta użytkowników i grup znalezione podczas wyszukiwania. Lista ta jest stale uzupełniana w miarę postępu wyszukiwania.

Znalezieni użytkownicy są przedstawieni na liście w postaci *nazwadomeny\nazwaużytkownika* (pełna nazwa) lub w postaci *nazwakomputera\nazwa użytkownika* (pełna nazwa).

Znalezione grupy są przedstawione na liście w postaci *nazwadomeny\nnazwagrupy* lub w postaci *nazwakomputera\nnazwagrupy*.

Dodaj

Powoduje zamknięcie okna dialogowego **Znajdź konto** i dodanie kont zaznaczonych w polu **Wyniki wyszukiwania** do pola tekstowego **Dodaj nazwy** w poprzednim oknie dialogowym.

Zastępowanie dziedziczenia

To okno dialogowe jest przeznaczone do ustalania, czy właściwości ustawione na jednym poziomie widoku drzewa programu Menedżer usług internetowych są dziedziczone przez poziomy poniżej tego wyższego poziomu lub węzła nadrzędnego. Węzły podrzędne domyślnie dziedziczą właściwości, które zostały ustawione na wyższym poziomie; jednakże, jeśli uprzednio został zmieniony węzeł podrzędny, to węzeł podrzędny nie dziedziczy automatycznie nowej wartości ustawionej w węźle nadrzędnym. To okno dialogowe pozwala określić które węzły podrzędne powinny dziedziczyć zmienione wartości węzła nadrzędnego.

Aby wskazać węzły podrzędne, które powinny dziedziczyć nową wartość ustawioną na poziomie węzła nadrzędnego, należy zaznaczyć te węzły w polu listy i kliknąć przycisk **OK**.

Aby wskazać, że wszystkie węzły podrzędne powinny dziedziczyć nową wartość ustawioną na poziomie węzła nadrzędnego, należy kliknąć przycisk **Wybierz wszystko**.

